

Deel 13

Alleen voor privé gebruik

deel 13 – 1 mei 1921

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand, bevond ik me plotseling buiten mezelf onder een groot aantal mensen. Hoog aan de hemel was de Koningin van de Hemel die tot het volk sprak en zo weende dat de tuil rozen in haar schoot baadde in haar tranen. Ik begreep niets van wat Ze zei. Ik zag alleen dat er tumult onder het volk was en dat de hemelse Moeder al wenend smeekte dat ze zouden kalmeren. Toen nam ze een roos uit het boeket, wees naar mij te midden van al die mensen en bracht die naar mij. Ik keek naar de roos en zag die parelen van de tranen van mijn lieve Moeder. Die tranen nodigden me uit te bidden voor vrede onder de mensen. Nadien bevond ik me bij mijn lieve Jezus en ik smeekte Hem om vrede onder de mensen. Mij naar zich toe trekkend, sprak Hij me over zijn allerheiligste Wil: *“Mijn dochter, mijn Wil bevat scheppende kracht. Omdat mijn Wil leven gaf aan alles, heeft Die ook de kracht om alles te vernietigen. De ziel die in mijn Willen leeft heeft ook de kracht om leven te geven aan het goede en dood aan het kwaad. In de onmetelijkheid bevindt zo’n ziel zich in het verleden. Wat er ook mankeert aan mijn glorie, niet uitgeboete beledigingen, niet aan Mij geschonken liefde – deze ziel voorziet in wat er ontbreekt aan mijn glorie, geeft Mij het mooiste eerherstel en schenkt Mij liefde namens iedereen. In mijn Willen straalt zulk een ziel in het heden en strekt zich uit naar de toekomst. Op iedere plaats en namens iedereen schenkt ze Mij wat de schepping Mij verschuldigd is. Ik hoor de echo van mijn kracht, liefde en heiligheid in de ziel die in mijn Willen leeft. In al mijn eigen acten, hoor Ik de echo van de acten van deze ziel. Die volgt Mij overal: boven Mij, achter Mij en zelfs binnenin Mij. Waar mijn Willen ook is, daar is ook het Willen van deze ziel. Als mijn eigen acten zich vermenigvuldigen, vermenigvuldigen haar acten zich ook. De menselijke wil alleen veroorzaakt disharmonie tussen schepsel en Schepper. Eén op zichzelf staande act van de menselijke wil brengt wanorde teweeg tussen Hemel en aarde, veroorzaakt ongelijkheid tussen Schepper en schepsel. Voor de persoon die in mijn Willen leeft is daarentegen alles harmonie. Zijn dingen en de mijne zijn in harmonie met elkaar. Ik ben bij hem op aarde en hij is bij Mij in de Hemel. Onze belangen zijn één, ons leven is één, onze Wil is één.*

Je ziet dat de Schepping zich in niets van mijn Wil heeft afgewend. De hemelen zijn altijd blauw en vol sterren. De zon is vol licht en warmte. De hele schepping is in volmaakte harmonie. Het ene ondersteunt het andere. De schepping is altijd mooi, fris en jong, wordt nooit oud en verliest niets van zijn schoonheid.

Iedere dag lijkt die zelfs majesteitelijker te worden en geeft zoete verrukking aan alle geschapen dingen. Ook de mens zou zo geweest zijn als hij zich niet van mijn Willen had verwijderd. Maar die zielen die in mijn Willen leven zijn zo: zij zijn de nieuwe hemelen, de nieuwe zonnen, de nieuwe aarde in volle bloei. Zij zijn inderdaad zelfs veelvormiger in schoonheid en charme.

deel 13 – 21 mei 1921

In mijn gebruikelijke toestand, kwam mijn altijd lieflijke Jezus rusten in mijn armen. Ik hield Hem innig aan mijn hart en zei: “Mijn liefde, spreek tot mij. Waarom bent U zo rustig?” En Jezus: *“Mijn geliefde dochter, rust is nodig voor Mij. Na zo veel tot jou gesproken te hebben, wil Ik in jou de eerste effecten van mijn woorden zien. Jij moet werken en doen wat Ik je geleerd heb en Ik wil rusten. Wanneer je mijn lessen in praktijk hebt gebracht, zal Ik weer terugkomen om te spreken over dingen die verhevener zijn en subtieler, zodat Ik in jou verhevener rust kan vinden. En als Ik niet kan rusten in die zielen die in mijn Willen leven, in wie zou Ik dan rust kunnen vinden? Alleen de zielen die in mijn Willen leven, zijn in staat Mij rust te geven. De act om in mijn Willen te leven geeft Mij een vertrek. Acten in mijn Wil verschaffen Me een bed. Herhaalde acten, de standvastige herhaling, is als een slaapliedje, muziek en een slaapverwekkend middel. Maar terwijl Ik slaap, zorg Ik voor jou zodat jouw wil niets anders is dan de uitlaat voor mijn Wil, je gedachten de uitlaat voor mijn intellect, jouw woorden de uitlaat voor mijn woorden, jouw hart de uitlaat voor mijn hart, zodat jijzelf, ofschoon je Me niet tot jou hoort spreken, zo verspreid wordt in Mij dat je niet kunt willen, denken of doen aan de dingen die Ikzelf wil en doe. Dus naarmate je leeft in mijn Willen, kun je zeker zijn dat alles wat in jou gebeurt, Ik zelf ben”.*

deel 13 – 2 juni 1921

Ik voelde me erg in de war, omdat ze me hadden verteld dat ze alles wilden publiceren wat mijn lieve Jezus me had geopenbaard over zijn allerheiligste Willen. De angst was zo groot dat ik ook van streek was. Mijn lieve Jezus zei in mijn hart: *“Wat denk je? Zou dit juist zijn? Een leraar wil een leerling zijn lessen dicteren maar noch de lessen, noch het goede dat ermee gedaan kan worden, werd bekend gemaakt. Dat zou absurd zijn en zou de leraar mishagen. Bovendien is er niets wat jou zelf toebehoort: al deze lessen zijn van Mij. Jij bent niets dan een lessenaar geweest om op te schrijven. Louter omdat Ik jou gekozen heb.*

Zou je mijn lessen willen verstoppen en daardoor ook mijn glorie?”

Toch voelde ik me nog steeds ongemakkelijk. Mijn altijd beminnenswaardige Jezus kwam vanuit de diepte binnenin mij, legde zijn arm om mijn nek, hield me stevig vast en zei: *“Mijn geliefde dochter, rustig, rustig. Maak je Jezus*

gelukkig". Ik antwoordde: "Mijn Liefde. Het offer is te zwaar. Zelfs als ik denk aan alles wat zich heeft afgespeeld tussen U en mij dat geopenbaard moet worden, voel ik me alsof ik sterf. Mijn hart breekt van de pijn. Ik heb alleen geschreven uit gehoorzaamheid en uit angst dat ik U zou mishagen. En nu, kijk toch eens, in wat voor doolhof de gehoorzaamheid me heeft gevangen. Heb medelijden met mij, mijn Leven en leg uw heilige hand op mij".

Jezus: "Mijn dochter, als Ik een offer wil, moet je bereid zijn dat te brengen. Je moet Me niets weigeren. Je moet beseffen dat Ik, toen Ik in deze wereld kwam, mijn hemelse onderrichtingen kwam openbaren om mijn Mensheid bekend te maken, mijn vaderland en de discipline die schepselen moesten opbrengen om de Hemel te bereiken. Met andere woorden, het evangelie. Over mijn Wil echter zei Ik erg weinig of niets. Ik gaf er globaal wat zicht op en benadrukte eerder dat wat Mij het meest aan het hart ging: de Wil van mijn Vader. Over de verdiensten de verhevenheid en de grootsheid, over de grote gaven die een schepsel ontvangt wanneer hij in mijn Willen leeft: hierover zei Ik bijna niets, omdat schepselen, onvolgroeid in hemelse zaken, niets begrepen zouden hebben. Ik leerde hen hoe te bidden uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel, zodat zij in staat zouden zijn mijn Wil te kennen om die lief te hebben en die te volbrengen en zo de gaven te krijgen die Die inhoudt. Dus de dingen die Ik toen moest doen, de lessen die Ik iedereen moest geven over mijn Wil, heb Ik jou gegeven: Die bekend maken is louter de dingen volbrengen die Ik moest doen, terwijl Ik in deze wereld was als een vervulling van mijn komst. Wil je dan niet dat Ik het doel van mijn komst in de wereld bereik? Laat het daarom aan Mij over: Ik zal over alles waken en alles arrangeren. Volg Mij en wees in vrede".

deel 13 – 6 juni 1921

Ik stortte me in het heilig Willen van de gezegende Jezus en dacht bij mezelf: "Wat is grootser, gevarieerder, veelzijdiger, het werk van de Schepping of het werk van de Verlossing?" Mijn altijd beminnelijke Jezus zei: "*Mijn dochter, het werk van de Verlossing is grootser, gevarieerder en veelzijdiger dan het werk van de Schepping. Het is inderdaad zo veel grootser dat iedere act van de Verlossing een onmetelijke zee is die de Schepping omgeeft. Omgeven door het werk van de Verlossing is het werk van de Schepping slechts kleine riviertjes omgeven door de uitgestrekte zeeën van de Verlossing. Wie in mijn Wil leeft, wie mijn "Uw Wil geschiede" als leven aanneemt, stroomt in deze immense zeeën van de Verlossing en verspreidt en breidt zich zo uit dat hij ver uit gaat boven het werk van de Schepping zelf. Alleen het leven van mijn Fiat kan werkelijk eer en glorie schenken aan het werk van de Schepping omdat mijn Fiat zich overal*

vermenigvuldigt en uitbreidt. Het kent geen grenzen. De Schepping daarentegen heeft grenzen. Die kan niet groter worden dan hij al is.

Mijn dochter, het grootste wonder dat mijn almacht kan bewerken is dat een ziel leeft in mijn Fiat. Lijkt het jou een kleine zaak dat mijn heilige, onmetelijke en eeuwige Wil afdaalt in een schepsel dat zijn wil met de Mijne verenigt, zich dan verspreidt in Mij en met Mij het leven opneemt in al zijn werken, zelfs in de kleinste dingen? Dus zijn hartslag, woorden, gedachten, beweging en zijn adem binnen het schepsel zijn alle van de levende God. Hij verbergt in zich zelf zowel Hemel als aarde, alleen aan de buitenkant lijkt hij louter schepsel. Ik zou geen grotere genade, geen prachtiger wonder, geen heldhaftiger heiligheid kunnen schenken dan mijn Fiat. Zie je, het werk van de Schepping is groots en toch is het werk van de Verlossing grootser. Maar mijn Fiat waardoor het schepsel leeft in mijn Wil overtreft beide omdat in de Schepping mijn Fiat schiep en mijn werken in stand hield, maar het bleef niet het levenscentrum in de geschapen dingen. In de Verlossing bleef mijn Fiat het levenscentrum in mijn Mensheid, maar niet het levenscentrum in de schepselen. Als hun wil zich immers niet vasthecht aan mijn Wil, worden de vruchten van mijn Verlossing nutteloos. In mijn Fiat daarentegen waar het schepsel het leven aanneemt in mijn Willen, ben Ikzelf zijn levenscentrum. En dus, Ik herhaal het nog eens, mijn “uw Wil geschiede” zal de ware glorie van de Schepping zijn en de voltooiing van de overvloedige vruchten van de Verlossing. Aanschouw de reden waarom Ik niets anders wil van jou dan mijn Fiat. Laat het jouw leven zijn. Moge jouw enige doel mijn Willen zijn, omdat Ik jouw levenscentrum wil zijn”.

deel 13 – 12 juni 1921

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. En mijn altijd beminnelijke Jezus bleef me spreken over zijn heilig Willen en zei: “Mijn geliefde dochter, Jij die voortgekomen zijt uit mijn Wil: Ik wil niet dat jij de met sterren bezaaide hemel zijt. Het zou Me aangenaam zijn als Ik dit werk van mijn Schepping zou zijn, maar het zou Me geen voldoening geven omdat Ik Mezelf niet zou aantreffen. En Ik wil ook niet dat je de zon bent, ofschoon Me dat vreugde zou schenken en Ik de schaduw van mijn licht en warmte zou zien. Daar Ik echter mijn leven niet aantref, zou Ik er aan voorbij gaan. Ook wil Ik niet dat je een veld vol bloemen, planten en vruchten zou zijn, hoewel het Mij vreugde zou schenken. Want Ik zou alleen de adem van mijn geur ontdekken, de sporen van mijn zoetheid, het meesterschap van mijn scheppende ochtend. Met andere woorden, Ik zou mijn werken aantreffen maar niet mijn Leven. Dus zou Ik alles achter me laten en Ik zou onophoudelijk om Me heen kijken op zoek naar mijn Leven. Ik zal het vinden in de ziel die in mijn Wil leeft. Daarom wil Ik niet dat je hemel, zon of een veld vol bloemen bent. Ik wil dat je het centrum van mijn Willen bent, waar Ik mijn

Leven vind, waar Ik voor altijd wil wonen. Dan zal Ik tevreden zijn. Ik wil niet rusten in de werken van de Schepping, maar alleen in mijn eigen Leven. Wees je bewust dat jouw leven het Fiat moet zijn. Mijn Fiat heeft je aan het licht gebracht. Zoals een edele koningin die het scheppend Fiat in haar schoot draagt, moet jij door het leven gaan op de vleugels van dit Fiat en overal het zaad van mijn Wil zaaien om hier op aarde vele andere centra van mijn Leven te scheppen en dan terug te gaan naar mijn Fiat in de Hemel. Wees Mij trouw en mijn Wil zal jouw leven zijn, een hand die je leidt, voeten om te lopen, een mond om te spreken. Het zal immers in de plaats komen van alles”.

deel 13 – 20 juni 1921

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn altijd beminnelijke Jezus één en al majesteit en liefde. Hij nam mijn rechter hand in de zijne en dichter bij mijn hart komend, kuste Hij het. Toen hield Hij mijn hoofd stevig in zijn beide handen en hield die enige tijd op mijn hoofd. Wie kan zeggen wat ik voelde gebeuren binnenin mij? Alleen Hij weet wat Hij in mij bracht. Toen zei Hij: *“Dochter van mijn Willen, mijn Willen vult jou. Om mijn Willen veilig te stellen binnenin jou, bied Ik Mezelf aan als bewaker van mijn eigen Wil. Het geschenk dat Ik binnenin je heb gebracht, is zo groots, dat Ik het niet in jouw eigen handen achter laat omdat jij niet genoeg waakzaamheid hebt om het veilig te stellen. Ik zal niet alleen komen voor je verdediging, maar Ik wil je helpen dat het geschenk zo uitstraalt vanuit jou dat men het zegel van mijn Wil overal in jou zal zien”.*

Later vervolgde Hij: *“Wie in mijn Willen leeft moet een centrum van alles zijn. Kijk omhoog naar de zon aan de hemel: je kunt het centrum van het licht zien en de omtrek, maar het licht en de warmte die hij uitstraalt, bereikt en vult de hele aarde en geeft licht en leven aan de hele natuur. Dus wie in mijn Willen leeft, moet leven alsof hij omgeven wordt door mijn eigen centrum, wat het leven is van alles. Zulke zielen zijn meer dan zonnen. Zij zijn ook licht, warmte en vruchtbaarheid voor alle goede dingen. Wie niet totaal in mijn Willen leeft, kan lijken op planten, bloemen en bomen die licht, warmte, vruchtbaarheid en leven ontvangen van deze zonnen. Op een lager niveau levend, zijn zij onderhevig aan groei en verval, blootgesteld aan de wind, de vorst en stormen. Wie daarentegen in mijn Willen leeft is als de zon die uitblinkt boven alles, triomfeert over alles en alles overwint. Terwijl zo 'n persoon alles beroert en leven geeft aan alles, is hij zelf onaantastbaar. Hij kan door niemand geraakt worden omdat niemand hem kan bereiken omdat hij op een hoger niveau leeft”*

deel 13 – 23 juni 1921

Ik stortte me volledig in het goddelijk Willen en mijn lieve Jezus zei: *“Mijn dochter, zielen die leven in mijn Willen zijn de weerkaatsing van alles. Omdat zij Mijzelf weerkaatsen in alle dingen, ontvangen zij dientengevolge de weerkaatsing van alle dingen. En omdat mijn Wil het leven is van alles, handelen zij in mijn Willen om leven te geven aan alles zodat zelfs onbezielde dingen en planten hun weerspiegeling ontvangen en zij ontvangen de weerspiegeling van de hele schepping. Zij harmoniseren samen al de dingen die door Mij geschapen zijn in mijn Willen. Zij geven aan iedereen. Zij zijn vrienden en zusters van iedereen en zij krijgen liefde en glorie van iedereen. Mijn Willen maakt hen onafscheidelijk van Mij. Daarom doen zij ook wat Ik doe. Mijn Willen weet niet hoe dingen te maken die verschillen van Mijzelf. Het Koninkrijk van mijn Wil betekent regeren en dus zijn zij allen koninginnen. Waarlijk regeren betekent echter niet uitgesloten worden van alles wat Ik heb geschapen”*.

deel 13 – 14 juli 1921

Mijn wil stortte zich uit in de eeuwige Wil, toen een onbegrijpelijk licht mij deed verstaan: *“Mijn dochter, voor de persoon die in mijn Wil leeft, is het effect als de aarde die wordt blootgesteld aan de zon. De zon, koning van de hele schepping, staat hoog boven alle dingen. Het lijkt of de hele natuur afhangt van de zon, voor alles wat behoort tot haar leven, schoonheid en vruchtbaarheid. Een bloem hangt van de zon af voor haar schoonheid, kleur en geur. Als ze bloeit en open gaat, opent ze haar mond om warmte en licht van de zon te ontvangen, om kleur en geur te krijgen en haar leven te vormen. Planten hangen af van de zon voor hun rijpheid, zoetheid en aroma. Alle dingen zijn afhankelijk van de zon voor hun leven.*

Mijn Willen is grootser dan de zon. Als de ziel binnengaat in haar brandende stralen, ontvangt zij leven. Als de ziel blijft handelen in mijn Willen ontvangt ze mijn schoonheid, lieflijkheid en vruchtbaarheid, mijn goedheid en heiligheid. Telkens als zij binnengaat in de stralen van mijn Willen krijgt ze zelfs meer goddelijke kwaliteiten. Oh wat een variatie aan schoonheid verkrijgt ze, wat een levendigheid aan kleur, wat een geuren! Als dit alles zou kunnen gezien worden door andere schepselen, zou het voor hen het paradijs op aarde zijn. Dat is de schoonheid van deze ziel: zij zijn mijn spiegelbeeld, mijn ware beeld”.

deel 13 – 20 juli 1921

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand voelde ik me droevig worden en ik zei bij mezelf: *“Alleen uw Willen blijft mij over. Ik heb niets anders. Alles is weg”*.

En mijn lieve Jezus zag Zichzelf in mij en zei: *“Mijn dochter, het is mijn Wil die het met jou moet uithouden. Water is daarvoor het symbool. Zelfs ofschoon water in overvloed bestaat in de zee, in rivieren en bronnen, lijkt de rest van de aarde zonder water. Toch is er niets op aarde wat niet doordrongen is van water. Er bestaan geen structuren waarin water niet het basiselement is van hun samenstelling. Er is geen voedsel waarin water niet op de eerste plaats komt. Anders zou het zo droog zijn dat de mens het niet zou kunnen doorslikken. Dat is de kracht die water bevat, dat als het zou kunnen ontsnappen aan de kusten van de zee het de hele wereld van streek zou brengen en zou intimideren. Mijn Wil is grootser dan water. Het is waar dat in bepaalde tijden, perioden en omstandigheden mijn Wil verborgen lijkt in uitgestrekte zeeën, rivieren en bronnen. Maar er is niets, van groot tot klein, waarin mijn Wil niet de eerste plaats inneemt. Toch is die verborgen, zoals water in de aarde. Zelfs hoewel het zich niet toont, is het het water, dat planten doet groeien en leven geeft aan haar wortels. Maar als mijn liefde het tijdperk van mijn Wil laat uitgroeien tot het nieuwe tijdperk van maximaal welzijn voor de schepselen, dan zullen de zeeën en rivieren van mijn Willen overstromen. Reusachtige golven teweegbrengend zullen zij alles meeslepen in mijn Willen. Niet langer verborgen zullen de verwoestende golven door iedereen gezien worden en iedereen beroeren. Wie probeert de stroming te weerstaan zal het risico lopen zijn leven te verliezen. Nu je alleen bent achter gebleven met mijn Willen alleen, ben je als het water dat de eerste plaats inneemt in alle goede dingen. Als mijn Willen vanuit zijn kusten stroomt, zal jouw willen, verloren in het mijne, de toon aangeven in alle dingen in de Hemel en op aarde. Wat wil je nog meer?”*

deel 13 – 26 juli 1921

Mijn lieve Jezus vervolgt zijn spreken over zijn heilig Willen: *“Mijn dochter, als de zon de koning van het universum is, als het licht symbool is van mijn Majesteit en zijn warmte mijn liefde en rechtvaardigheid – zodat als de zon land aantreft wat niet vruchtbaar wil zijn hij het vernietigt door het te laten uitdrogen en het steriel maakt met zijn verschroeiende stralen, dan kan water de koningin van de aarde genoemd worden. Het is het symbool van mijn Wil. Er is geen plaats waar het niet komt en er is geen schepsel dat kan bestaan zonder water. Misschien is het mogelijk zonder de zon te leven maar niemand kan leven zonder water. Water dringt overal door, zelfs in de aderen en innerlijke delen van het menselijk lichaam. Zoals diep in de ingewanden van de aarde stroomt het ononderbroken in stilte. Je zou kunnen zeggen dat water niet alleen de koningin van de aarde is maar ook de ziel: zonder water zou de aarde als een dood lichaam zijn. Zo is mijn Wil. Zij is niet alleen koningin maar zij is meer dan de ziel van alle geschapen dingen. Het is het leven van iedere hartslag, van iedere vezel van het hart. Mijn Willen vloeit als water in alles: nu eens stil en*

verborgen, dan sprekend en zichtbaar. De mens kan zich verwijderen van mijn licht, van mijn liefde en mijn genade, maar nooit van mijn Wil. Het zou zijn alsof iemand zou willen leven zonder water: terwijl het mogelijk is dat er een dwaas bestaat die water haat, ondanks het feit dat hij het haat, dat hij er niet van houdt, zal hij het moeten drinken. Of water of sterven. Mijn Wil is net zo: omdat het het leven is van alles kunnen schepselen het beschouwen met liefde of haat. Maar desondanks zullen zij gedwongen zijn mijn Willen te laten vloeien binnenin zichzelf als bloed in de aderen. Proberen te ontsnappen aan mijn Willen is als zelfmoord plegen met zijn eigen ziel. Maar mijn Willen zal hen niet in de steek laten. Het zal hen volgen op de weg der rechtvaardigheid omdat het er niet in slaagt hen te volgen op de weg van geschenken die mijn Willen bevat. Als de mens toch eens wist wat het betekent al of niet mijn Wil te doen, iedereen zou beven van angst, alleen al bij de gedachte, zelfs voor een ogenblik afstand te nemen van mijn Willen.

deel 13 – 9 augustus 1921

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me plotseling buiten mezelf midden in een uitgestrekte zee. Ik zag een machine. De motor liep en water stroomde vanuit de machine overal naar toe. Deze golven reikten zelfs tot in de Hemel en spatten op al de heiligen en engelen. Zelfs bij de troon van de Eeuwige stroomden die krachtig over zijn voeten en toen stroomden die weer terug naar de diepten van de zee. Ik was verbaasd over wat ik zag en ik zei bij mezelf: “Wat voor machine is dat? Een licht vanuit die zelfde zee zei: *“De zee is mijn Wil. De machine is de ziel die leeft in mijn Willen. De motor is de menselijke wil die werkt in de Goddelijke Wil. Als de ziel acten stelt in mijn Willen, zet de motor de machine in beweging. Omdat mijn Wil het leven van de zaligen is, zoals ook geldt voor de machine, is het niet verrassend dat mijn Wil die uit deze machine gutst, binnen stroomt in de Hemel en straalt in licht en glorie en overal over iedereen stroomt naar mijn troon en dan weer naar beneden stroomt in de zee van mijn Wil op aarde ten bate van de pelgrims. Mijn Wil is overal. Acten in mijn Wil stromen overal de Hemel in en op aarde. Zij stromen naar het verleden omdat mijn Wil altijd heeft bestaan, naar het heden omdat mijn Wil nog steeds actief is en naar de toekomst, omdat Die altijd zal bestaan. Hoe mooi zijn de acten in mijn Wil. Omdat mijn Wil altijd – nieuwe vreugden bezit, zijn deze acten de nieuwe vreugden van de zaligen. Het zijn aanvullingen voor de acten van de heiligen die niet gedaan zijn in mijn Willen. Het zijn de nieuwe genaden voor alle schepselen”*. Nadien bleef ik achter in een gekwelde toestand, omdat ik mijn lieve Jezus niet had gezien. Jezus bewoog in mij, nam me in zijn armen en zei: *“Mijn dochter, waarom voel je je zo gekweld? Ben Ik niet de zee?*

deel 13 – 13 augustus 1921

Ik voelde me erg van streek en mijn beminnelijke Jezus die in mij bewoog, zei: *“Heb moed, mijn dochter, Ik wil niet dat je van streek bent omdat wie in mijn Wil leeft in zijn hele wezen wordt geraakt door de vreugde van de Hemel, het geluk van de zaligen, en de vrede van de heiligen. Mijn Wil bevat de substantie van alle vreugden, de bron van alle geluk. Wie in mijn Willen leeft voelt zich, zelfs wanneer hij verdriet ondervindt, vol van verdriet en vreugde, vol tranen en geluk, bitterheid en lieflijkheid. Geluk is niet te scheiden van mijn Wil. Je moet beseffen dat naarmate je denkt in mijn Wil, je spreekt, werkt en lief hebt, je net zoveel zonen doet geboren worden in mijn Willen als gedachten die je denkt, woorden die je spreekt, werken en acten van liefde die je uitstraalt. Deze zonen worden eindeloos vermenigvuldigd in mijn Willen. Zij bewegen zich doorheen Hemel en de hele aarde, brengen nieuwe vreugde naar de Hemel, een nieuwe glorie en geluk en naar de aarde nieuwe genade. Bewegend in alle harten, dragen zij mijn zuchten, mijn klagen, de smeekbeden van hun Moeder die verlangt dat ze gered worden en die hun haar leven wil geven. Deze zonen, het werk van mijn Willen, moeten lijken op de Moeder die hun het leven gaf en die haar eigen gewoonten moet houden alsof zij als mijn zonen erkend worden.*

Als zij droevig worden aangetroffen, zullen zij uit de Hemel verwijderd worden. Hun zal gezegd worden dat er in ons verblijf geen plaats is voor droefheid. Zij zullen niet in staat zijn andere schepselen te overtuigen die, als ze hen droevig zien, zich afvragen of zij de ware en legitieme zonen van mijn Willen zijn. Wie er ook triest is, heeft niet de genade ongemerkt binnen te dringen in anderen, hen te overwinnen of over hen te heersen. Een triest persoon is niet in staat tot heldendom en kan zich niet geven voor het heil van iedereen. Dikwijls eindigen deze zonen in een miskraam en sterven bij de geboorte, zonder in het licht van het goddelijk Willen binnen te gaan”.

deel 13 – 20 augustus 1921

Ik bleef in mijn toestand van ontbering en onuitsprekelijke moeilijkheden en mijn lieve Jezus kwam, nam me in zijn armen en zei: *“Mijn dochter, dochter van mijn Willen, Ik houd zo van de persoon die in mijn Wil leeft, dat Ik zelf voor hem zorg en hem verdedig in mijn eigen armen. Ik ben naijverig, bang dat er zelfs maar één act verloren gaat omdat bij iedere act mijn eigen leven betrokken is. Mijn Fiat bracht de Schepping tot stand en het is mijn Fiat dat het voortdurend in stand houdt. Als mijn Fiat zich zou terugtrekken, zou de Schepping tot niets worden teruggebracht. Als de Schepping in zijn geheel in stand blijft, zonder veranderd te worden, is dat enkel omdat het mijn Fiat niet verlaten heeft. Maar Ik heb geen nieuw Fiat uitgesproken. Anders zouden er*

andere nieuwe hemelen, zonnen en sterren ontstaan zijn, de een verschillend van de ander. In de ziel die leeft in mijn Willen echter, is er geen enkel Fiat op zichzelf staand, maar herhaalde Fiats, Ik herhaal mijn Fiat in de mate de ziel acten stelt in mijn Willen en dan ontstaan nieuwe hemelen, nieuwe zonnen en sterren. Omdat de ziel intellect bevat, zijn deze hemelen nieuwe hemelen van liefde, glorie, licht, aanbidding en kennis. Zij scheppen zulk een veelzijdige schoonheid dat Ikzelf verrukt ben als Ik die zie. De hele Hemel en de heiligen en engelen willen er geen oog van afhouden. Want terwijl zij kijken naar de verschillende hemelen die deze ziel bevat, ontstaan andere nieuwe hemelen, de één nog mooier dan de ander. Zij zien het hemels Koninkrijk vermenigvuldigd binnenin de ziel die leeft in mijn Willen. De overvloed van nieuwe dingen wordt eindeloos vermenigvuldigd. Hoe zou Ik niet waken over deze ziel en uitzonderlijk naijverig zijn waar het haar betreft, als één van haar acten op zich genomen meer waard is dan de Schepping zelf. Het hemelgewelf en de zon zijn zonder intellect en dus hebben zij op zich geen waarde. Heel hun waarde komt van Mij. Maar, voor de persoon die leeft in mijn Willen en over intellect beschikt, is zijn Willen werkzaam in het mijne. De kracht van mijn Fiat dient hem tot materiaal om deze nieuwe hemelen te doen ontstaan. Naarmate de ziel acten stelt in mijn Willen heeft zij de vreugde nieuwe scheppingen te laten ontstaan. Deze acten zijn het ontvouwen van het leven van mijn Wil, van de wonderen van mijn Willen, van mijn hernieuwde Fiat. Hoe zou Ik deze ziel niet kunnen liefhebben?”

deel 13 – 25 augustus 1921

Ik liet mezelf totaal opnemen in de heilige goddelijke Wil en mijn Jezus zei: *“Dochter van het goddelijk Willen, hoe meer je opgaat in mijn Willen, des te wijder is de omtrek van jouw wil in de mijne. Het is waar dat acten die gedaan zijn in mijn Willen alles vullen, zoals het licht van de zon de aarde vult. Met de herhaling van de acten in mijn Willen echter, wordt de omtrek van de zon zelf groter en de ziel verkrijgt zelfs een grotere intensiteit van licht en warmte. Als de ziel haar acten in mijn Willen herhaalt, zal hun wil dikwijls verbonden blijven met de mijne. Deze samenvloeiing doet veel goddelijke stroompjes over de hele aarde golven die de verschuldigde loop van de rechtvaardigheid voorkomt. En ik antwoordde: “Niettemin, oh, mijn Jezus, gebeuren er zoveel rampen op aarde dat het je de adem beneemt”. “Ach mijn dochter, het is zelfs nog niets. Als het niet was vanwege deze stroompjes en deze samenvloeiing van de menselijke wil in de Goddelijke Wil, zou Ik naar de aarde kijken alsof die Mij niet langer toebehoort. Ik zou overal afgronden openen om haar te verzwelgen. Wat een last is de aarde voor Mij!” Maar Hij zei het met zo’n bitterheid dat ’t de hardste harten zou raken. Toen vervolgde Hij: “Telkens als Ik je spreek over mijn Willen en je nieuwe kennis verkrijgt, heeft je act in mijn Willen meer waarde en krijg je grotere rijkdom. Het lijkt op een man die een edelsteen had en dacht dat die*

slechts een penny waard was: hij bezit slechts een penny. Dan overkomt het hem dat hij zijn edelsteen meeneemt naar een deskundige om hem te laten taxeren en die zegt hem dat de edelsteen \$1000 waard is. Die man bezit niet langer een penny. Hij bezit nu \$1000. Nadien heeft hij de gelegenheid die te tonen aan een expert die nog meer ervaring heeft, die hem verzekert dat de edelsteen \$ 20.000 waard is. Hij is bereid die te kopen als de man hem wil verkopen. Nu bezit de man \$ 20.000. Naarmate hij de waarde van zijn edelsteen erkent, wordt hij rijker en heeft hij groter liefde en waardering voor de steen. Hij behandelt die met meer jaloerse zorg, wetend dat het zijn hele fortuin is, terwijl hij die voordien beschouwde alsof die niets voorstelde. En toch is de steen niet veranderd. De verandering vond plaats in de man door zijn beter besef van de werkelijke waarde van de steen. En zo gaat het met mijn Wil en ook met de vermogens. Naarmate de ziel de waarde begrijpt, krijgt hij meer kennis en door zijn acten begint de ziel nieuwe waarde en rijkdom te bekomen. Dus hoe meer de ziel mijn Wil begint te begrijpen, des te meer zullen je acten toenemen in waarde. Oh, als je maar eens wist welke zeeën van genade Ik laat ontstaan tussen jou en Mij, telkens als Ik je spreek over de effecten van mijn Willen, je zou sterven van vreugde. Je zou 't vieren alsof je nieuwe koninkrijken had gekregen om te beheren”.

deel 13 – 2 september 1921

Ik klaagde bij mijn Jezus over deze gezegende geschriften die zij willen verspreiden. Ik had het gevoel of ik aan zijn Willen wilde ontsnappen en mijn lieve Jezus zei: “Mijn dochter, zou je echt willen ontsnappen aan mijn Willen? Het is te laat. Nadat je je hebt vastgebonden aan mijn Wil, bond mijn Wil zich op zijn beurt met dubbele ketens vast om jou veilig te stellen. Jij heb als een koningin in mijn Wil geleefd. Je bent gewend geraakt om te leven van verfijnd en voedzaam voedsel, niet geregeld door wie dan ook dan de heerser van iedereen, zelfs niet door je zelf. Je bent gewend geraakt om te leven met alle comfort, vol van onmetelijke rijkdom. Als je mijn Wil verlaat, zul je dat direct merken. Als je dat doet zul je je ongelukkig voelen, koud en zonder zelfbeheersing. Alle gaven zullen je ontnomen worden en van een koningin zul je verworden tot een verdorven slaaf. Dus jij zult zelf, als je het grote contrast merkt dat er bestaat tussen leven in mijn Wil en het verlaten ervan, zelfs nog dieper onderduiken in mijn Wil. Daarom zeg Ik dat het te laat is.

En dan zul je Mij een grote vreugde ontnemen: je moet beseffen dat Ik te werk ben gegaan met jou als een koning te opzichte van een geliefde vriend in een levensstaat heel verschillend van die van Hemzelf, maar zijn liefde is zodanig dat hij besluit zijn vriend gelijk te maken aan zichzelf. Maar de koning kan niet alles ineens om zijn vriend te maken tot koning zoals hijzelf. Hij doet het stap

voor stap. Eerst maakt hij een koninklijk paleis gereed dat hetzelfde is als het zijne. Dan zorgt hij voor decoraties om het paleis te versieren. Hij arrangeert voor hem een legertje en nadien geeft hij hem het halve koninkrijk. Dus kan hij zeggen: wat jij bezit, bezit ik ook. Jij bent koning, ik ook. Maar iedere keer als de koning hem deze geschenken geeft, kijkt hij naar de trouw van zijn vriend. Hem het geschenk geven is een gelegenheid voor nieuw geluk, voor groter glorie en eer en weer een feest. Als de koning zijn vriend alles ineens had willen geven, zou alles wat hij hem geleidelijk aan had gegeven zijn vriend in moeilijkheden gebracht hebben omdat hij tevoren niet was getraind om te regeren. Maar door zijn trouw leerde hij stapje voor stapje en dan is alles gemakkelijk voor hem. Zo heb Ik met jou gehandeld. Nadat Ik jou op een bijzondere wijze gekozen heb om op hoogten van mijn Wil te leven, heb Ik je stapje voor stapje onderricht over mijn Wil. Terwijl je daarover onderwezen werd, liet Ik je bekwaamheid toenemen en maakte Ik je klaar voor zelfs meer kennis. Telkens als Ik je een waarde openbaar, een uitwerking van mijn Willen, ervaar Ik grotere vreugde en Ik vier dat samen met de Hemel. Als deze waarheden van Mij worden geopenbaard, worden mijn vreugde en vieringen verdubbeld. Dus laat alles over aan Mij en stort je steeds meer in mijn Willen”.

deel 13 – 6 september 1921

Ik verenigde me helemaal met het heilige Willen van mijn lieve Jezus en ik zei Hem: “Mijn liefde, Ik treed binnen in uw Willen en ik vind er al de gedachten van uw brein en die van alle schepselen. Ik maak een kroon van mijn gedachten en die van mijn broeders, om die rondom uw gedachten te plaatsen. Ik bind die samen, maak die tot één geheel om U eer te brengen, aanbidding glorie, liefde en eerherstel voor uw eigen intellect”. Terwijl ik dit zei, bewoog mijn Jezus in mijn hart, kwam omhoog en zei: “*Mijn dochter, onafscheidelijk van mijn Wil, wat ben Ik gelukkig als Ik weer zie wat mijn Mensheid uitwerkte in mijn Wil. Ik kus jouw gedachten in mijn gedachten, jouw woorden in mijn woorden, jouw hartslag in mijn hartslag*”.

Terwijl Hij dat zei, overlaadde Hij me met kussen. Toen zei ik: “Mijn Leven, waarom zijt Ge zo vreugdevol en jubelt Ge iedere keer als U weer een uitwerking van uw Wil openbaart?” Jezus: “*Je moet beseffen dat telkens als Ik weer een waarheid in mijn Wil openbaar, er weer meer eenheid door Mij wordt tot stand gebracht tussen jou en Mijzelf en met de hele mensenfamilie. Het is een grotere eenheid, een nauwere band en een terzijde stellen van mijn erfgoed. Als Ik die openbaar, maak Ik een schenkingscontract. Als Ik zie hoe mijn zonen rijker worden door te delen in mijn erfenis, voel Ik nieuw geluk en vreugde. Het overkomt Me zoals een vader die veel boerderijen bezit waar zijn kinderen niets van weten, zodat zij niet weten wat een rijke vader zij hebben. Zijn kinderen worden meerderjarig en de vader gaat hun steeds zeggen dat hij die en die boerderij bezit. Als ze dit horen maken ze pret en de liefdesband met de vader*

wordt hechter. De Vader ziet de vreugde van zijn kinderen en verheugt zich en bereidt hun zelfs een grotere verrassing en zegt: 'Deze provincie is van mij' en dan. 'En dit koninkrijk ook'. Zijn kinderen zijn gefascineerd. Zij zijn niet alleen blij maar zij vinden zichzelf geluksvogels dat ze kinderen zijn van zulk een vader. De vader informeert zijn kinderen niet alleen over zijn bezittingen maar hij maakt hen erfgenamen van zijn goederen. En zo gaat het met Mij.

Tot nu toe heb Ik je verteld over de werken van mijn Mensheid, over de vermogens en het lijden om de mensenfamilie erfgenaam te maken van het goede van mijn Mensheid. Nu wil Ik verder gaan met andere dingen. Ik wil dat je nu weet wat mijn Wil deed in mijn Mensheid om er erfgenamen van mijn Wil te creëren, over de uitwerking, over de waarde die die bevat voor de nieuwe generaties. Wees daarom aandachtig als je naar Me luistert. Vergeet niets van de uitwerking en waarde van mijn Wil, zodat je een trouwe verslaggever bent van deze geschenken, de eerste band van eenheid met mijn Willen en van communicatie met andere schepselen”.

deel 13 – 14 september 1921

Ik bleef in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd beminnelijke Jezus kwam bij me en zei: “Mijn dochter, telkens als de ziel een act stelt in mijn Wil, groeit die in mijn ogen meer in wijsheid, goedheid, kracht en schoonheid. Want als de ziel de acten in mijn Wil herhaalt, is daarvoor een kleine hoeveelheid wijsheid goedheid enz. nodig en zij groeit als resultaat van dit voedsel waarmee zij zich voedt. Zo werd over Mij geschreven in het evangelie dat Ik groeide in wijsheid voor God en de mensen. Als God kon Ik noch groeien, noch krimpen. Mijn groei betrof mijn Mensheid, die in de loop der jaren mijn acten liet vermenigvuldigen in het allerheiligste Willen. Iedere feitelijke act van Mij betekende verdere groei in de wijsheid van mijn hemelse Vader. Mijn groei was zo duidelijk dat zelfs de schepselen het merkten. Iedere act van Mij vloede in de onmetelijke zee van de Goddelijke Wil. Terwijl Ik werkte werd Ik gevoed door dit hemels voedsel. Het zou te veel vragen om je te spreken over de zeeën van wijsheid, goedheid, schoonheid en kracht die mijn Mensheid verteerde bij iedere actuele act die Hij stelde.

Dit gebeurt zo met de ziel. Mijn dochter, de heiligheid in mijn Wil groeit ieder moment. Er is niets wat die groei tegenhoudt. Er is niets wat de ziel tegenhoudt om uit te stromen in de oneindige zee van mijn Wil. Zelfs de meest alledaagse dingen zoals slaap, voedsel en werk kan in mijn Willen binnengaan en neemt hun ereplaats daar in als middel voor mijn Willen. Alle dingen van groot tot

klein kunnen voor de ziel die het verlangt een gelegenheid zijn om in mijn Willen binnen te gaan. Voor de deugden is dat niet altijd het geval omdat er dikwijls geen gelegenheid is om de deugden te beoefenen. Als je de gehoorzaamheid wilt beoefenen is het nodig dat er iemand is die je bevelen geeft. Het gebeurt echter dat er dagen en weken kunnen voorbijgaan zonder dat iemand je de gelegenheid geeft om je gehoorzaamheid te testen. Afgezien van hoeveel goede wil je hebt om te gehoorzamen, in zo 'n geval is gehoorzaamheid nutteloos. En dit geldt ook voor geduld, nederigheid en al de andere deugden. Omdat dit deugden zijn van deze wereld hier beneden, zijn andere schepselen nodig om ze in praktijk te brengen. Mijn Wil daarentegen is een vermogen van de Hemel en Ik alleen volsta om dit voortdurend toe te passen op ieder moment. Voor Mij is het makkelijk 't bij dag en nacht gereed te houden om het voor gebruik gereed te houden in mijn Willen”.

deel 13 – 16 september 1921

Ik deed de Uren van de Passie waar mijn lieve Jezus in het paleis van Herodus verscheen, gekleed als een krankzinnige en dwaas. Mijn altijd beminnelijke Jezus toonde zich en zei: *“Mijn dochter, het was niet alleen toen Ik gekleed was als een krankzinnige, bespot en als dwaas bestempeld. Schepselen gaan door, Mij als zodanig te laten lijden. Alle soorten mensen maken Mij voortdurend belachelijk. Als iemand gaat biechten en niet de bedoeling heeft Mij niet meer te beledigen, houdt hij Mij voor de gek. Als een priester biecht hoort, preekt en de sacramenten toedient, maar zijn leven is niet in overeenstemming met de woorden die hij spreekt noch met de waardigheid van de sacramenten die hij toedient, maakt hij Mij belachelijk. Terwijl Ik doorheen de sacramenten het leven herstel, spotten zij met Mij en maken grappen over Mij. Met hun ontheiliging bereiden zij kleding voor Mij voor om Mij te kleden als een krankzinnige. Als oversten offers vragen van hun ondergeschikten, of deugden, gebed en onbaatzuchtigheid, maar daarentegen een leven leiden van comfort, ondeugd en eigenbelang houden ze Mij voor de gek. Als burgerlijke en geestelijke leiders aandringen op het onderhouden van de wet, maar zij overtreden die zelf, houden ze Mij voor de gek. Hoeveel grapjes maken ze met Mij! Ze zijn zo talrijk dat Ik ze beu ben, vooral wanneer zij onder het mom van het goede, het gif van het kwaad leggen. Hoe houden ze Me voor de gek, alsof Ik bijna een speeltje of een tijdverdrijf voor hen ben. Maar vroeg of laat zal mijn rechtvaardigheid grapjes met hen maken en hen streng straffen. Je moet bidden en eerherstel brengen voor deze spotternij die Me zoveel pijn doet; deze spotternij die belet dat Ik bekend word zoals Ik ben”.*

Later toen Hij weer terugkwam en omdat ik me helemaal verenigde met de Goddelijke Wil zei Hij: *“Liefste dochter, van mijn Wil, Ik wacht vol verlangen*

op jouw opgaan in mijn Wil. Je moet beseffen dat Ik, net zoals Ik gewend ben te denken in mijn Wil, zo goot Ik jouw gedachten in mijn Wil, na er een plaats voor bereid te hebben. Zoals Ik gewend ben te handelen, zo goot Ik jouw acten in mijn Wil en hetzelfde voor al het overige. Welnu, de dingen die Ik deed, deed Ik niet voor Mijzelf, want daar heb Ik geen behoefte aan, maar voor jou. Dus Ik verwacht je in mijn Wil die de plaatsen gaat innemen die mijn Mensheid voor jou bereidde. Uit mijn eigen voorbeelden leid jij de jouwe af. Ik ben dan tevreden en Ik gloreer wanneer Ik zie dat jij dezelfde dingen doet die Ikzelf deed”.

deel 13 – 21 september 1921

Mij aantreffend in mijn gebruikelijke toestand, kwam mijn altijd beminnelijke Jezus en zei: *“Mijn dochter, in wat een smartelijke toestand brengen schepselen Mij. Ik ben als een zeer rijke Vader die zijn kinderen diep bemint. Terwijl de Vader wil dat zij gekleed gaan, weigeren deze buitengewoon ondankbare kinderen de kleding en willen naakt blijven. De Vader geeft hun voedsel maar zij willen blijven vasten; als zij toch eten, eten zij alleen vuil en verdorven voedsel. De Vader geeft hun rijkdom en wil hen dichtbij zich houden. Hij geeft hun Zijn eigen woning, maar deze kinderen willen niets aanvaarden. Zij zijn tevreden met rond te zwerven, thuisloos en arm. Arme Vader, hoe veel verdriet, hoe veel tranen vergiet Hij. Hij zou gelukkiger zijn als Hij niets te geven had, liever dan gaven te hebben en er niets mee te kunnen doen terwijl Hij ziet hoe zijn kinderen te gronde gaan. Dit is een verdriet dat ieder ander verdriet overtreft. Zo gaat het ook met Mij; Ik wil geven maar er is niemand die aanneemt. Dus schepselen zijn de oorzaak dat Ik bittere tranen schrei en voortdurend verdriet heb. Weet je wie mijn tranen droogt en mijn verdriet verandert in vreugde? Het is degene die altijd bij Mij wil blijven, die mijn rijkdommen ontvangt met liefde en kinderlijk vertrouwen, die eet aan mijn eigen tafel en zich kleedt met mijn eigen kleren. Aan hen geef Ik zonder maat, zij zijn mijn vertrouwelingen en Ik laat hen rusten op mijn eigen boezem”.* Nadien bevond ik me buiten mezelf en ik zag nieuwe revoluties ontstaan onder politieke groeperingen. Omdat deze de oorzaak zijn van grote strijd zei mijn lieve Jezus: *“Mijn dochter, als er geen partijen worden gevormd, kunnen er geen echte revoluties uitbreken, vooral niet tegen de Kerk. Als het niet vanwege de partij was, zou het element ontbreken waartegen men wil strijden. Maar velen van deze partij die zich katholiek noemen, zijn echter wolven in schaapskleren. Zij zullen mijn Kerk veel zorgen baren. Velen geloven dat de godsdienst verdedigd zal worden door deze partij; integendeel het zal volmaakt het tegenovergestelde zijn. De vijanden zullen hiervan gebruik maken om zelfs nog heviger te schelden op de godsdienst”.*

Nadien kwam ik weer tot mezelf. En het was het uur dat mijn geliefde Jezus uit de gevangenis werd geleid en nog eens voor Caiphas werd gebracht. Ik probeerde bij Hem te zijn in dit mysterie en Jezus zei: *“Mijn dochter, toen Ik voor Caiphas werd geleid was het midden op de dag. Zo groot was mijn liefde voor de schepselen dat Ik deze laatste dag totaal misvormd en verwond voor de hogepriester verscheen om het doodvonnis te horen. Maar hoeveel pijn kostte Mij deze veroordeling. Ik zette dit lijden om in eeuwige dagen waarmee Ik ieder schepsel omgaf zodat ieder door het verdrijven van de duisternis, het nodige licht zou vinden om gered te worden en ook mijn doodvonnis was voor ieder beschikbaar om leven te vinden. Dus iedere pijn en al het goede dat Ik deed was nog eens daglicht dat Ik het schepsel schonk. En alleen Ik zelf, maar ook het goede dat schepselen doen, is altijd daglicht dat zij doen ontstaan zoals het kwaad duisternis is. Het lijkt op een persoon die een licht draagt en tien of twintig personen staan erbij: hoewel het licht zelfs niet aan allen toebehoort, maar alleen aan die ene persoon, genieten de anderen er ook van. Zij kunnen werken en lezen. Terwijl zij voordeel hebben van het licht, benadelen zij de persoon niet die het bezit. Zo werkt het goede. Het is niet alleen daglicht voor die ene persoon, maar hij kan daglicht maken voor wie weet voor hoeveel andere. Het goede verspreidt zich altijd! Mijn liefde stimuleert niet alleen Mij, maar geeft genade aan schepselen die Mij liefhebben door veel momenten van daglicht te creëren ten bate van hun broeders, door heen de vele goede werken die zij verrichten”*.

deel 13 – 28 september 1921

Ik bleef in mijn gebruikelijke toestand en mijn altijd beminnelijke Jezus kwam heel dicht bij me met zijn hart in vuur en vlam. Iedere harteklop bracht een licht voort. Deze lichten omgaven me volledig en verspreiden zich over de hele schepping. Ik was verrast en Jezus zei: *“Mijn dochter, Ik ben eeuwig Licht. Alles wat van Mij uitgaat is Licht, zodat niet alleen mijn harteklop licht uitzendt maar iedere gedachte, adem, woord en voetstap van Mij, iedere druppel bloed; 't zijn Lichten die van Mij uitgaan. Als ze zich verspreiden over alle schepselen worden zij leven van ieder van hen. Zij willen deze uitwisseling met de kleine lichtjes van de schepselen die zelf ook uitgezonden worden door mijn eigen Licht. Maar zonde verandert de acten van het schepsel in duisternis. Mijn dochter, Ik bemin het schepsel zo dat Ik het leven gaf met mijn adem en Ik liet het geboren worden op mijn knieën, zodat het kon rusten op mijn boezem om het te behoeden. Maar het schepsel ontsnapte Mij. Omdat Ik het schepsel niet ervaar in mijn adem noch op mijn knieën, roept mijn adem voortdurend om haar en mijn knieën zijn moe van het wachten op haar. Ik ga overal naar haar zoeken opdat ze naar Me terug zou keren. Ach, wat brengen schepselen Mij in moeilijkheden van verdriet en liefde!”*

Nadien hoorde ik iets over nederigheid en ik ben ervan overtuigd dat deze deugd niet in mij bestaat en ik denk er ook nooit over na. Toen mijn lieve Jezus kwam, vertelde ik Hem over mijn zorgen en Hij zei: *“Mijn dochter, wees niet bang. Ik heb je groot gebracht in de zee. Wie in de zee leeft weet niets van de aarde. Als we de vissen zouden vragen waar de aarde op lijkt en ook de vruchten, planten en bloemen, zouden zij terecht antwoorden: Wij zijn geboren in de zee en leven in de zee. Het water voedt ons. Zelfs hoewel de anderen zouden verdrinken, schieten wij van hot naar her en het schenkt ons leven. Ofschoon het bloed van de anderen zou bevriezen in hun aderen, geeft het ons juist warmte. De zee is alles voor ons: hij dient als slaapkamer en we zwemmen er rond. We zijn de enige gelukkige wezens omdat we ons niet hoeven te vermoeien om voedsel te vinden. Alles wat we willen is ter onzer beschikking. Dus we kunnen zeggen dat we van de zee zijn en niet van de aarde. Alleen water verschaft ons alles en we vinden er alles. Maar als we daarentegen de vogels zouden vragen, zouden ze antwoorden: We kennen de planten, de grootte van de bomen, de bloemen en de vruchten. Zij zouden vertellen hoeveel moeite het hun kost om zaad te vinden om zich te voeden of een schuilplaats om te ontsnappen aan de kou of de regen.*

De vergelijking met de zee geldt voor wie leeft in mijn Wil. De vergelijking met de aarde is voor wie gaat langs het pad van de deugd. Dus als je leeft in de zee van mijn Wil, is het geen wonder dat alleen mijn Wil voor jou voldoende is voor alles. Als water voorziet in veel verschillende behoeften voor vissen, zoals voedsel, warmte, een bed, een vertrek en al het andere, dan kan mijn Wil zelfs veel uitgebreider hetzelfde doen en op een wonderbaarlijker wijze. In mijn Wil kunnen de deugden heldhafter en goddelijker zijn. Mijn Wil neemt alles op en maakt alles vloeibaar in zichzelf. De ziel blijft opgenomen in mijn Wil: de ziel voedt zich ermee en loopt er in rond, De ziel kent alleen mijn Wil en mijn Wil alleen is voor de ziel voldoende voor alles. Men kan zeggen dat onder alle dingen alleen deze ziel zo gelukkig is dat ze niet hoeft te bedelen om brood – nee, het water van mijn Wil vloeit van boven af, van onder, van links en van rechts. Als de ziel voedsel wil, eet ze. Als ze kracht nodig heeft vindt ze die. Als ze wil slapen vindt ze het zachtste bed om op te rusten: alles staat tot haar beschikking”.

deel 13 – 6 oktober 1921

Ik bad en aanbad de wonden van mijn gekruisigde Jezus en ik dacht bij mezelf: *“Hoe lelijk is de zonde, die mijn hoogste Goed heeft teruggebracht tot zulk een hartverscheurende toestand”*. En mijn altijd beminnelijke Jezus legde zijn allerheiligste hoofd op mijn schouder en zuchtte: *“Mijn dochter, zonde is niet*

alleen lelijk, het is afschuwelijk. Het is een zwart merkteken. Terwijl hij zondigt, ondergaat hij een barbaarse transformatie: alle mooie dingen die Ik hem gegeven heb, worden bedekt met een afschuwelijke lelijkheid. Niet alleen de zintuigen zondigen, maar de hele mens wordt erbij betrokken: zijn gedachte is zonde, zijn hartslag, zijn adem, zijn beweging, zijn voetstappen. De wil van de mens brengt hem tot een enkel punt. Het verspreidt een pikdonkere duisternis over zijn hele wezen die hem verblindt en een giftige lucht die hem vergiftigt. Alles is zwart rondom hem, alles is dodelijk. Wie hem benadert brengt zichzelf in een gevaarlijke toestand. Vreselijk en angstaanjagend is de mens in staat van zonde”.

Ik was bang en Jezus vervolgde: “Als de mens afschuwwekkend is in staat van zonde, is hij evengoed mooi in staat van genade. En als hij het goede doet, zelfs in de kleinste dingen, is dat een lichtend merkteken voor de mens. Het goede doet hem een hemelse, engelachtige en goddelijke transformatie ondergaan. Zijn goede wil brengt zijn hele wezen terug tot een enkel punt, zodat zijn gedachten, woorden, hartslag, beweging en voetstappen goed zijn. Alles is licht in hem, van binnen en van buiten. Zijn geur is balsem en opwekkend. Wie hem benadert brengt zich in veiligheid. Zo mooi, bevallig, aantrekkelijk, lieflijk en behaaglijk om te zien is de ziel in staat van genade en die het goede doet, dat Ik zelf verliefd op haar ben. Ieder goed ding wat zij doet, is weer een nuance van schoonheid die ze verwerft, weer een gelijkenis met haar Schepper die haar waarmerkt als zijn zoon. Het is een goddelijke kracht die deze ziel in omloop brengt. Al de goede dingen die zij doet zijn bemiddelaars tussen Hemel en aarde, de postkantoren en elektrische draden die het contact met God in standhouden”.

deel 13 – 9 oktober 1921

Ik overwoog het laatste avondmaal van Jezus met zijn leerlingen en mijn lieve Jezus zei in mijn hart: “Mijn dochter, tijdens de maaltijd met mijn leerlingen werd Ik niet alleen omgeven door hen, maar door de hele mensenfamilie. Een voor één had Ik hen dicht bij Mij. Ik kende hen allen en noemde hen allen bij hun naam. Ook jou riep Ik. Ik gaf je de ereplaats tussen Mij en Johannes en Ik maakte je tot een vertrouwelingetje van mijn Wil. Toen Ik het lam verdeelde dat Ik aan mijn apostelen gaf, gaf Ik dat ook aan iedereen. Dat lam – geroosterd en in stukken gesneden, moest iets zeggen over Mij. Het was het symbool van mijn leven, een symbool van hoe Ik Me moest ontledigen uit liefde voor iedereen. Ik wilde het iedereen geven als uitgelezen voedsel dat mijn Passie verbeeldde. Maar weet je waarom mijn liefde zoveel deed, sprak en zoveel leed, zichzelf omzettend in voedsel voor de mensen en waarom Ik iedereen riep en hun allen het lam gaf? Omdat Ik ook voedsel van hen verlangde. Ik verlangde dat alles wat zij deden voedsel voor Mij zou zijn. Ik wilde het voedsel van hun liefde, van hun woorden, van hun werken, van alles”.

Ik zei Hem: “Mijn Liefde, hoe kan het dat onze werken voedsel worden voor U?” En Jezus: *“Het is niet van brood alleen dat men leeft, maar van alles wat mijn Wil aanreikt om van te kunnen leven. Als brood de mens voedt, is dat omdat Ik ’t verlang. Welnu, hoe het schepsel ook beschikt over zijn wil om acten te vormen, dat is de vorm die het aanneemt. Als hij voedsel wil vormen van zijn werken, dan maakt hij voedsel voor Mij; wil hij liefde vormen dan geeft hij Mij liefde; eerherstel, dan geeft hij Mij eerherstel. Als hij in zijn wil Mij wil beledigen, maakt hij een mes van zijn acten om Mij te verwonden en misschien zelfs om Mij te doden. De wil van de mens lijkt het meest op zijn Schepper. Ik heb een deel van mijn onmetelijkheid en macht in de menselijke wil gelegd. Ik gaf de wil de ereplaats, Ik heb hem tot koning in de mens gemaakt en de bergplaats van al zijn acten. Net zoals schepselen kisten hebben waar zij hun bezittingen in bewaren om die te beschermen, net zo bezit de ziel de wil, die bewaart en waakt over alles wat die denkt, zegt en doet. Het zal zelfs niet één gedachte kwijt raken. Wat niet gedaan kan worden met de ogen, mond of werken kan gedaan worden met de wil: in één ogenblik kan die duizend goede dingen willen of duizend slechte. De wil doet gedachten naar de Hemel vliegen naar de verste plaatsen, zelf naar afgronden. De wil kan tegengehouden worden om te handelen, te zien of te spreken, maar die kan alles realiseren in de wil. Alles wat de ziel verlangt en doet vormt een act en zij bewaart dit alles in zijn eigen wil. Hoe ver kan de wil zich uitstrekken! In je wil kun je alles doen. Hoe veel goed en kwaad kan die niet bevatten. Dus boven alles wil Ik de wil van de mens. Want als Ik die heb, heb Ik alles. De weerstand van de mens is dan overwonnen”.*

deel 13 – 13 oktober 1921

Ik was teneergedrukt bij de gedachte dat ik gedwongen was om zelfs de kleinste dingen die Jezus me zegt, te vertellen en op te schrijven. En toen Hij bij me kwam zei Hij: *“Mijn dochter, iedere keer dat Ik tegen je spreek, wil Ik een bronnetje in je hart openen. Want al mijn woorden zijn bronnen die leiden naar en stromen in eeuwig leven. Maar om deze bronnen in je hart te vormen, moet jij jouw aandeel leveren, dat betekent jij moet deze woorden goed kauwen om ze door te slikken en de bron in jou te openen. Door er herhaaldelijk over te denken, ben je bezig met kauwen. Door het te vertellen aan wie gezag over je heeft en door er zeker van te zijn dat het mijn woorden zijn, zul je ongetwijfeld verteren en gaat de bron binnenin je open. Als het nodig is, zul je jezelf helpen en grote slokken drinken van de bron van mijn waarheid. Door deze woorden op te schrijven, open je kanalen die van nut zijn voor iedereen die zich wil verfrissen om zo niet te sterven van de dorst. Maar als je deze woorden niet doorgeeft, zul je er niet over nadenken. Als je niet kauwt, kun je ze niet verteren. Daarom loop je het risico dat de fontein niet wordt gevormd en het water niet*

omhoog komt. Als je behoefte hebt aan dat water, zul jijzelf de eerste zijn die dorst lijdt. En als je niet schrijft – en dientengevolge de kanalen niet laat open gaan – van hoeveel goeds zul je de anderen niet beroven?”

Terwijl ik schreef, dacht ik bij mezelf: “Het is een tijd geleden dat mijn lieve Jezus me gesproken heeft over zijn allerheiligste Wil, eerder nog dan over andere waarheden. Ik ben eerder geneigd te schrijven over zijn allerheiligste Wil. Ik ervaar meer vreugde, bijna alsof het iets exclusief voor mij is. Zijn wil is voor mij in alle gevallen voldoende”.

Mijn altijd goedhartige Jezus kwam naar me toe en zei: *“Mijn dochter, wees niet verbaasd dat je meer vreugde beleeft en je meer geneigd bent over mijn Wil te schrijven omdat horen, spreken of schrijven over mijn Wil het meest verheven is dat er kan bestaan in de Hemel of op aarde. Het verheerlijkt Me het meest en houdt alle goede dingen in en alle heiligheid samen, in één. De andere waarheden in plaats hiervan, bevatten ieder op zich hun eigen opzichzelfstaand goed: men drinkt die slokje voor slokje, men volgt die stap voor stap; zij passen zich aan aan de menselijke manier van doen. In mijn Wil, daarentegen, past de ziel zich aan aan de goddelijke manier van doen. Het zijn geen slokjes die men drinkt, maar zeeën. Men gaat niet langer stappen omhoog, maar in een oogwenk klapwiekt men naar de Hemel. Oh mijn Wil, mijn Wil. Louter jou er over horen praten geeft Me zoveel vreugde en zoetheid. Als Ik Me omgeven voel door mijn Wil die het schepsel bevat, als nog een onmetelijkheid van Mij, ervaar Ik zoveel vreugde dat Ik het kwaad van andere schepselen vergeet. Je moet daarom beseffen hoe grote dingen Ik je geopenbaard heb over mijn Wil, zelfs hoewel je die nog niet goed gekauwd hebt en je die niet zo goed verteerd hebt, zodat je de hele essentie ervan te pakken hebt en je al het bloed van je ziel kunt vormen. Als je het wezen ervan hebt ingezien, zal Ik weer terugkomen en andere dingen over mijn Wil openbaren die nog verhevener zijn. Terwijl Ik wacht tot je alles goed verteerd hebt, zal Ik je bezighouden met de andere waarheden die betrekking hebben op Mij. Als andere schepselen geen gebruik willen maken van de zee, van de zon van mijn Wil om tot Mij te komen, kunnen zij gebruik maken van de bronnetjes en kanalen en nemen zij in hun eigen belang de dingen die Mij toebehoren”.*

deel 13 – 16 oktober 1921

In mijn gebruikelijke toestand toonde mijn altijd beminnelijke Jezus hoe alle schepselen voortkomen vanuit zijn allerheiligste Mensheid. Vol tederheid zei Hij: *“Mijn dochter, kijk naar het grote wonder van de menswording. Op dezelfde manier dat Ik ontvangen werd en mijn Mensheid werd gevormd, aldus liet Ik alle schepselen in Mij herboren worden, zodat mijn Mensheid, terwijl zij herboren werden, al hun onderscheiden acten waarnam. Mijn brein omhelsde iedere gedachte van het schepsel, zowel de goede als de slechte. De goede*

bevestigde Ik in het goede; Ik omringde die met mijn genade en bekleedde die met mijn licht zodat die, herboren in de heiligheid van mijn brein, waardige resultaten waren van mijn intellect. De slechte herstelde Ik door boete. Ik vermenigvuldigde mijn gedachten tot in 't oneindige om zo glorie te geven aan mijn Vader voor iedere gedachte van de schepselen. In mijn blikken en mijn woorden, in mijn handen en voeten en zelfs in mijn Hart omhelsde Ik de blikken, woorden, werken, stappen en harten van iedereen. Herboren in Mij, werd alles bevestigd in de heiligheid van mijn Mensheid. Alles werd hersteld. Ik doorstond een speciale pijn voor iedere belediging. Ik zorgde dat ieder van hen herboren werd in Mij en droeg hen de hele periode van mijn leven. En weet je wanneer Ik hen liet geboren worden? Op het kruis liet Ik hen geboren worden in het bed van mijn wrange lijden en onder gruwelijke angsten, in de laatste snik van mijn leven. Toen Ik mijn laatste adem uitblies, werden zij herboren tot nieuw leven, ieder van hen gewaarmerkt en verzegeld met het werk van mijn Mensheid. Niet tevreden met hun wedergeboorte, gaf Ik ieder van hen alles wat Ik had gedaan, als om hen te verdedigen en hen veilig te bewaren. Zie wat een heiligheid is binnenin de mens. De heiligheid van mijn Mensheid zou nooit leven hebben kunnen schenken aan zonen die onwaardig zijn en die verschillen van Mijzelf. Ik houd zo veel van de mens omdat hij mijn eigen nakomeling is. Maar de mens is altijd ondankbaar en kent tenslotte nooit de Vader die hem het leven gaf met zoveel liefde en smart”.

Na dit gezegd te hebben verscheen Hij in vuur en vlam. Jezus werd verbrand en verteerd in die vlammen. Hij was niet meer te zien; er was niets meer te zien dan vuur, maar dan verscheen Hij opnieuw, om nog eens verteerd te worden in het vuur. Toen vervolgde Hij: *“Mijn dochter, Ik sta in brand. Liefde verteert Mij. Zo groot is mijn liefde, de vlammen die Mij verbranden dat Ik sterf van liefde voor ieder schepsel. Het was niet alleen door het lijden dat Ik stierf. Het sterven uit liefde houdt nooit op. En toch is er niemand die Mij zijn liefde schenkt als steun”.*

deel 13 – 18 oktober 1921

Ik bracht een dag door met veel afleiding vanwege een paar dingen die ik ervaarde – het is niet nodig te zeggen wat – en zelfs met opstandigheid. Hoe hard ik ook mijn best deed, ik kon me niet bevrijden. Daarom zag ik mijn lieve Jezus, het leven van mijn ziel, de hele dag niet. Het leek alsof de onrust een sluier was die tussen ons tweeën hing en me belette om Hem te kunnen zien. 's Avonds laat werd mijn vermoeide brein eindelijk rustiger. En mijn beminnelijke Jezus verscheen, alsof Hij op me gewacht had en zei verdrietig: *“Mijn dochter, vandaag heb je met je onrust belet dat de zon van mijn Persoon zou opgaan binnenin je. Jouw onrust is een wolk tussen jou en Mij en die belemmert de stralen om in jou neer te dalen. Als de stralen niet afdalen, hoe kun je de zon dan zien? Als je wist wat het betekent dat je mijn Zon belet op te komen en wat*

een groot kwaad het is voor jou en de hele wereld, zou je er zeker voor zorgen om nooit meer van streek te raken. Het is altijd nacht voor de zielen die van streek zijn. De zon komt nooit op. Voor vredige zielen is het daarentegen altijd dag: mijn Zon wil op welk uur dan ook opkomen. De ziel is altijd klaar om het heil van mijn komst te ontvangen. Bovendien is onrust niets anders dan een gebrek aan overgave aan Mij. Ik wil dat je je zo overgeeft in mijn armen dat je je over niets zorgen hoeft te maken. Ik zorg voor alles. Wees niet bang. Jouw Jezus doet niets minder dan voor je zorgen en je tegen alles beschermen. Je kost Me veel. Ik heb veel in je geïnvesteerd. Ik alleen heb recht op jou. Dus als Ik de rechten bezit, zal Ik ook voor alles zorgen. Dus wees vredig en vrees niet”.

deel 13 – 21 oktober 1921

Ik overwoog de Passie van mijn lieve Jezus en naar mij toekomend zei Hij: *“Mijn dochter, iedere keer als de ziel mijn Passie overweegt, telkens als zij zich voor de geest haalt wat Ik leed of medelijden met Mij heeft, wordt de toepassing van mijn lijden hernieuwd. Mijn bloed neemt toe en overspoelt de ziel en mijn wonden maken zich klaar om te genezen als zij gewond is of haar te tooien als ze gezond is – en al mijn verdiensten verrijken haar. De zaken die zij doet zijn verrassend. Het lijkt bijna of de ziel alles op de bank zette wat Ik deed en leed en twee keer zoveel terug kreeg. Dus alles wat Ik deed en leed geeft zich voortdurend aan de mens zoals de zon voortdurend licht en warmte geeft aan de aarde. Mijn manier van doen raakt niet uitgeput. Alles wat nodig is, is dat de ziel het verlangt: zo dikwijls als de ziel het verlangt, krijgt zij de vrucht van mijn leven. Dus als zij mijn Passie twintig, honderd of duizend keer overweegt, net zoveel keer zal zij vreugde vinden in de effecten van mijn Passie. Maar hoe weinigen maken er hun schatkamer van. Ondanks al het goede van mijn Passie, zie je zielen die zwak zijn, blind, doof, stom, lam: levende lichamen die weerzinwekkend zijn. Waarom? Mijn Passie wordt vergeten. Mijn lijden, mijn wonden, mijn bloed geeft kracht om de zwakheid weg te nemen, licht voor de blinden, een tong om de tong van de stommen los te maken en de oren van de doven, een weg om de lammen hun ledematen te laten strekken, leven om de doden op te laten staan. Al de geneesmiddelen die de mensheid nodig heeft worden gevonden in mijn leven en Passie. Maar schepselen verachten het medicijn en maken geen gebruik van de middelen. Dus ondanks mijn Verlossing is de toestand van de mens aan bederf onderhevig alsof die aangetast is door een ongeneeslijke TBC. Maar wat Mij het meest bedroeft is dat Ik zie hoe godsdienstige personen zich inspannen omwille van leerstellingen, beschouwingen en verhalen – maar mijn Passie... niets daarvan. Dus dikwijls wordt mijn Passie uit de kerken verbannen en uit de mond van priesters: hun woorden zijn zonder licht en de mensen gaan armer naar huis dan voordien”.*

Nadien bevond ik me met mijn gezicht naar de zon waarvan de stralen op mij neerkwamen en in mij doordrongen. Ik voelde me aangevallen, als overgeleverd aan de genade van de zon: zijn stralende licht belemmerde me niet om naar hem te kijken en telkens als ik er naar keek ervaarde ik groter geluk. Mijn lieve Jezus kwam uit die zon te voorschijn en zei: *“Geliefde dochter van mijn Wil, hoe overspoelt de zon jou met mijn Wil. Jij bent niets anders dan de prooi, het speeltje, de troost van mijn Wil. Naarmate je je er in onderdompelt, stort mijn Wil, als zonnestrallen over jou de geur uit van mijn heiligheid, mijn macht, wijsheid, goedheid enz. omdat mijn Wil eeuwig is, zul je, naarmate je probeert er in blijven en er meer van te maken dan je eigen leven, in je zelf mijn onveranderlijkheid en onkwetsbaarheid opnemen. Eeuwigheid wentelt om je als een wiel, zodat je aan alles deelneemt en niets ontsnapt je. Dit alles gebeurt zo, dat mijn Wil eer wordt gebracht en volledig verheerlijkt wordt in jou. Ik verlang dat de eerste dochter van mijn Wil niets tekort komt, niets dat Mij toebehoort en dat haar onderscheidt van de hele Hemel als het prille begin van de heiligheid van het leven in mijn Wil. Dus, wees aandachtig, verlaat nooit mijn Wil, zo dat je alle geuren van mijn Godheid zult ontvangen en – je losmakend van alles wat van jou is – zul je alles bevestigen wat van Mij is zodat mijn Wil in jou zal blijven als het centrum van Leven”*.

deel 13 – 23 oktober 1921

Ik voelde me helemaal ondergedompeld in de Goddelijke Wil en mijn beminnelijke Jezus kwam naar me toe en zei: *“Dochter van mijn Wil, zie hoe de onmetelijke zee van mijn Wil kalm je hart binnenstroomt. Maar denk niet dat deze zee maar voor een korte tijd in je binnen stroomt, want je hoort Mij dikwijls spreken over mijn Wil, maar een lange tijd, omdat het mijn gewoonte is om eerst te doen en dan te spreken. Het is waar dat je begon met de zee van mijn Passie. Er is immers geen heiligheid die niet door de deur gaat van mijn Mensheid. Er zijn inderdaad heiligen die in de deuropening van mijn Mensheid blijven terwijl anderen er doorheen gaan. Maar dan zet Ik direct de zee van mijn Wil in. Als Ik zag dat je er aan toe was en dat je je wil aan Mij had overgegeven, ging mijn eigen Wil leven in jou en de zee stroomde en zwol steeds maar aan. Iedere toegevoegde act die je in mijn Wil deed, deed die toenemen. Ik heb hier maar erg weinig over gesproken met je: onze willen waren één geworden en begrepen elkaar zonder woorden. Louter door elkaar te zien begrepen we elkaar. Ik verheugde Me in jou. Ik voelde hemelse vreugden in jou die geenszins afwijken van die de heiligen me schenken! Terwijl deze vreugden hun geluk zijn, vervullen de heiligen Mij met geluk. Opgedaan in mijn Wil kunnen ze Mij alleen maar vreugden en verrukking geven.*

Maar mijn geluk was niet volledig: Ik verlangde dat mijn andere zonen deel uit maakten van zo 'n groot goed. Dus begon Ik met jou te spreken over mijn Wil op een verrassende wijze. Hoe meer waarheden, effecten, waarden Ik je openbaarde, des te meer kanalen vanuit de zee opende Ik voor het welzijn van de anderen, zodat deze kanalen overvloedig water lieten stromen over de hele aarde. Mijn werkwijze is mededeelzaam en altijd in actie, onophoudelijk. Maar deze kanalen naar schepselen worden dikwijf slijkerig; anderen gooien er stenen in en het water stroomt dan maar moeizaam. Het is niet dat de zee geen water wil geven of dat het water niet helder is en niet overal door kan dringen, maar omdat schepselen tegen zo 'n groot goed tegenstand bieden. Dus als zij lezen over deze waarheden en er onwelwillend tegenover staan, zullen zij er niets van verstaan. Zij zullen in de war raken en zij zullen duizelen door het licht van mijn waarheden. Voor wie er open voor staan, zal er licht zijn dat hen zal verlichten en water om hen te verfrissen zodat zij zich nooit zullen willen losmaken van deze kanalen vanwege het grote goed dat zij ervaren en het nieuwe leven dat door hen heen stroomt. Dus jij moet ook blij zijn dat je deze kanalen mag openen voor het heil van je broeders zonder één van mijn waarheden te veronachtzamen: het geeft niet hoe weinig, het kan je broeder helpen water naar zich toe te trekken. Zorg daarom voor het openen van deze kanalen en behaag je Jezus die zo veel voor je gedaan heeft”.

deel 13 – 27 oktober 1921

Ik zei tegen mijn altijd beminnelijke Jezus: “Het is lang geleden dat U me binnenin Uzelf bracht. Ik voelde me veiliger. Ik deelde meer in uw Godheid, bijna alsof de aarde me niet langer toebehoorde en de Hemel mijn woonplaats was. Hoeveel tranen stortte ik toen uw Wil me buiten zette. Alleen de aardse lucht ervaren was een ondraaglijke last voor mij, maar uw Wil overwon en ik boog mijn hoofd en berustte. Nu voel ik U altijd in mij. Als ik overmand word door het verlangen om U te zien, zelfs als U beweegt in mijn hart of als ik even Uw arm zie, kalmeert U mij en U geeft me leven. Zeg me eens, wat is de reden? En Jezus: “*Mijn dochter, het is alleen maar terecht dat, nadat Ik jou mijn hele leven in mijn hart heb gedragen, 't jouw plicht is, Mij jouw hele leven in jouw hart te dragen. Als Ik jou in mijn hart onderbracht, was het, omdat Ik je ziel wilde doorgeuren en een nieuwe Hemel over je wilde laten komen, om het een waardige woning te maken voor mijn Persoon. Het is waar dat je je veiliger voelde en vreugden kwamen als dauw over je. Maar de aarde is geen plaats van vreugde:lijden is haar erfenis en het kruis is het brood van de sterken. Bovendien om binnenin jou het centrum van mijn Wil te vestigen, was het nodig dat Ik in jou leef en dat Ik dien als een ziel voor je lichaam. Mijn Wil kan niet anders in een ziel neerdalen dan op een speciale wijze en buitengewoon. En het*

kan het niet doen tenzij de ziel duidelijk voorrechten heeft, net zoals Ik het eeuwige Woord – niet kon afdalen in mijn geliefde Moeder tenzij vanwege haar duidelijke voorrechten, ware het niet vanwege het feit dat de goddelijke adem in Haar was ingeblazen als een nieuwe schepping en Haar prachtig en verheven maakte voor iedereen en voor alle geschapen dingen. Dat gebeurde in jou; eerst wilde mijn Mensheid een permanente woonplaats bouwen om jou voor te bereiden. Daarna geef Ik jou het leven van mijn Wil, als een ziel voor je lichaam. Je moet beseffen dat mijn Wil moet zijn als de ziel van je lichaam.

In feite gebeurt dit zelfs in Ons, tussen de drie goddelijke Personen. Onze liefde is groots, oneindig en eeuwig, maar als We geen Wil hadden die bezielde en leven gaf aan deze liefde, dan zou onze liefde zonder leven en zonder werken zijn. Onze wijsheid brengt het ongelooflijke teweeg. Onze macht kan in een moment vernietigen en het volgend moment alles weer herdoen: maar als We geen Wil hadden die de heerschappij over onze wijsheid wilde openbaren – zoals bijvoorbeeld werd geopenbaard in de schepping, waarin Wij alles ordenden en in harmonie brachten en met onze macht de schepping beletten dat die zich zelfs maar een klein beetje zou veranderen – dan zou onze wijsheid noch onze macht ook maar iets te doen hebben. En zo geldt dit voor onze overige eigenschappen.

Dus Ik verlang dat mijn Wil de ziel is van het lichaam. Een lichaam zonder ziel is zonder leven: zelfs als het al de zintuigen bevat, ziet het niet, spreekt hoort of handelt niet. Het is bijna nutteloos en misschien zelfs onverdraaglijk. Maar als het bezielde is, hoeveel dingen kan het dan niet doen? En toch, hoevelen maken zich nutteloos en onverdraaglijk omdat zij niet bezielde worden door mijn Wil. Zij zijn als elektrische installaties zonder stroom, of auto's zonder motor, vol roest en stof en bijna niet bij machte om te bewegen. Ach, hoe meelijwekkend zijn zij! Dus alles wat niet wordt bezielde door mijn Wil, daar mankeert een leven van heiligheid. Daarom wil Ik in je zijn als de ziel in je lichaam. Mijn Wil zal nieuwe verrassende scheppingen teweeg brengen. Ik geef nieuw leven aan mijn liefde, nieuwe werken en de heerschappij van mijn wijsheid. Ik schenk nieuwe beweging aan mijn macht. Wees daarom aandachtig en laat alles aan Mij over zodat mijn groot plan gerealiseerd mag worden: dat het schepsel wordt bezielde door mijn Wil”.

deel 13 – 29 oktober 1921

Ik bracht de nacht al wakend door en dikwijls gingen mijn gedachten naar Jezus die vastgebonden zat in de gevangenis. Ik wilde die knieën omhelzen die schudden vanwege de pijnlijke en wrede houding waarin de vijanden hem hadden vastgebonden.

Ik wilde speeksel afvegen waarmee Hij was bevuild. Maar terwijl ik hier over nadacht, verscheen Jezus, mijn leven, mij in het pikdonker, waarin ik zijn

aanbiddelijke Persoon nauwelijks kon onderscheiden. Snikkend zei Hij:
“Dochter, de vijanden lieten Mij alleen in de gevangenis, vreselijk vastgebonden en in 't duister. Zodat er overal rondom Mij niets dan dichte duisternis was. Oh, hoe kwelde Mij deze duisternis. Mijn kleren waren nat van het vuile water van de stroom. Ik rook de stank van de gevangenis en het speeksel waarmee Ik was bevuild. Mijn haar was in wanorde en er was niemand barmhartig genoeg om het van mijn ogen en mond weg te halen. Mijn handen waren getekend en de duisternis belette Mij mijn toestand te zien die helaas zo smartelijk en vernederend was. Oh, wat maakt mijn smartelijke toestand in deze gevangenis al niet duidelijk! Ik verbleef drie uur in de gevangenis. Zodoende wilde Ik de drie tijdperken van de wereld herstellen: de wet van de natuur, de geschreven wet en de wet der genade. Ik wilde iedereen bevrijden, iedereen weer verenigen en hun de vrijheid geven die mijn zonen toebehoort. Door mijn verblijf van drie uur, wilde Ik de drie stadia van de mens herstellen: de kindsheid, de jeugd en volwassenheid. Ik wilde de mens herstellen wanneer hij zondigt vanuit passie, vanuit de wil en door koppigheid. Oh, hoe deed de duisternis die Ik rondom Me zag de dichte duisternis voelen die de zonde voortbrengt in de mens. Oh, hoe weende Ik om hem en zei: Oh mens, het zijn je zonden die Mij in deze dichte duisternis hebben geworpen waar Ik zo onder lijd dat Ik je je licht kan geven. Het zijn jouw zonden die Mij bevuild hebben, zonden die Ik door de duisternis zelfs niet kan zien. Kijk naar Mij: Ik ben het beeld van jouw zonden. Als je die wilt leren kennen, kijk er dan binnenin Mij!

Tijdens het laatste uur in de gevangenis echter, kwam de zon op en door de spleten kwamen er enige straaltjes licht binnen Oh, hoe opgelucht was mijn hart toen Ik mijn smartelijke toestand kon waarnemen! Dit licht is het symbool van wat er gebeurt wanneer de mens de nacht van de zonde beu is en genade als de dageraad hem omgeeft om hem wat lichtstralen te zenden om hem terug te roepen. Dus slaakte mijn hart een zucht van verlichting. In deze dageraad zag Ik jou, mijn geliefde gevangene; jij die mijn liefde in deze toestand moest vastbinden en die Mij niet alleen hebt gelaten in de duisternis van de gevangenis, aan mijn voeten wachtend op de dageraad en mijn zuchten volgend, heb je samen met Mij geweend over de nacht van de mens. Dit troostte Mij en Ik bood jou mijn gevangenschap aan om je de genade te geven Mij na te volgen.

Maar de gevangenis en de duisternis heeft nog een andere betekenis: het lange verblijf van mijn gevangenschap in de tabernakels en de eenzaamheid waarin Ik bleef, dikwijls zonder iemand te spreken of een oogopslag van liefde. Andere keren voel Ik in de heilige Hostie het contact met onwaardige tongen, de stank van zwerende en verdorven handen. Er is niemand die Mij aanraakt met zuivere handen en Mij parfumeert met zijn liefde. Hoe dikwijls laat menselijke ondankbaarheid Mij alleen in het duister zonder zelfs een schraal lichtje van een lamp. Dus duurt mijn gevangenschap voort en die zal steeds langer duren.

Omdat wij beiden gevangenen zijn – jij een gevangene in je bed, helemaal alleen omwille van mijn liefde, Ikzelf, een gevangene voor jou – om alle schepselen te verbinden met mijn liefde, gebruikt makend van ketens die Mij vast houden. Wij zullen elkaar gezelschap houden daar voor en jij zult Mij helpen de ketens klaar te leggen die zullen gebruikt worden om alle harten te verbinden met mijn liefde”.

Nadien dacht ik bij mezelf: “Hoe weinig weten we van Jezus, terwijl Hij zo veel heeft gedaan! Waarom hebben zij zo weinig gesproken over alles wat mijn Jezus deed en leed?”

Jezus kwam weer terug en vervolgde: “Mijn dochter, iedereen is gierig ten aanzien van Mij, zelfs de goeden. Hoeveel gierigheid hebben zij ten aanzien van Mij, hoeveel beperkingen, hoeveel dingen die Ik hun vertel en die zij begrijpen over Mij die zij niet doorgeven! En hoe dikwijls ben jij zelf gierig waar het Mij betreft? Hoe dikwijls?

Ofwel jij schrijft niet op wat Ik je vertel of je geeft het niet door: het is een act van gierigheid die jij stelt ten aanzien van Mij, omdat ieder nieuw inzicht dat iemand heeft over Mij, meer glorie is en meer liefde die Ik van schepselen ontvang. Wees daarom meer edelmoedig tegenover Mij en Ik zal edelmoediger zijn tegenover jou”.

deel 13 – 4 november 1921

Ik voelde me helemaal één met mijn lieve Jezus. Toen Hij naar me toekwam, wierp ik me in zijn armen, mij volledig overgevend aan Hem als aan mijn centrum. Ik voelde een onweerstaanbare drang om in zijn armen te blijven en mijn lieve Jezus zei: *“Mijn dochter, het is het schepsel dat de boezem van zijn Schepper zoekt en in zijn armen wil rusten. Het is jouw plicht je in de armen van je Schepper te werpen en te rusten in zijn boezem waar je vandaan bent gekomen. Want je moet beseffen dat er veel elektrische draden van communicatie en eenheid lopen tussen het schepsel en zijn Schepper die het schepsel bijna onafscheidelijk maken van Mij, op voorwaarde dat hij zich niet terugtrekt uit mijn Wil. Je terugtrekken betekent niets anders dan de verbindingen doorsnijden en de eenheid verbreken. Het leven van de Schepper stroomt, meer dan elektriciteit, binnenin het schepsel en het stroomt binnenin Mij. Mijn leven is in het schepsel gezaaid: toen ik hem schiep, verbond Ik mijn wijsheid met zijn intellect, zodat het niets anders was dan de weerspiegeling van mijn eigen wijsheid. Als de mens zo veel bereikt met zijn wetenschap wat het ongelooflijke voortbrengt, dan is het mijn eigen intellect dat wordt weerspiegeld in het zijne. Als zijn oog wordt bezielde door een licht, is dat niets anders dan de weerspiegeling van mijn eeuwige Licht dat in hem wordt weerspiegeld. Wij, de goddelijke Personen, hoeven niet te spreken om elkaar te begrijpen. Maar in de*

schepping wilde Ik het woord gebruiken en Ik zei “Fiat” en de dingen van de schepping werden gemaakt. Met dit Fiat verleende Ik de macht zodat schepselen ook het woord konden bezitten zodat ze elkaar konden verstaan. Zelfs menselijke stemmen zijn daarom als een elektrische draad verbonden met mijn eerste woord waaruit alle andere woorden voortkomen. Terwijl Ik de mens schiep, beademde Ik hem met mijn adem en begeesterde hem met leven. Ik schonk hem al mijn leven in de mate dat de mens dat kon bevatten... Ik schenk hem alles. Er was niets van Mij waarin Ik hem niet liet delen. Zie je hoe zelfs de adem van de mens weerspiegeling is van mijn eigen adem, de adem waarmee Ik hem voortdurend leven schenk. Zijn adem weerspiegelt zich in de mijne die Ik voortdurend in Mijzelf voel.

Je ziet hoe veel relatie er is tussen Mij en het schepsel. Dus Ik heb hem zo lief omdat Ik hem zie als mijn eigen nakomeling en als uitsluitend Mij toebehorend. En dan, hoe veredelde Ik de wil van de mens. Ik verbond zijn wil met mijn eigen Wil en gaf die al mijn voorrechten. Ik maakte die vrij zoals mijn eigen Wil. Terwijl Ik het menselijk lichaam voorzag van twee oogjes die begrensd en beperkt zijn en die van Mijn eeuwige Licht komen, zo is de menselijke wil een en al oog, zodat men kan zeggen dat hoe meer acten de menselijke wil stelt, des te meer ogen zij bezit. Zij kijken naar rechts en links, naar achter en naar voor. Als het menselijk leven niet wordt beziend door deze wil, kan het niets goeds volbrengen. Toen Ik de mensheid schiep, zei ik: Jij zult op aarde mijn zuster zijn. Mijn Wil van de Hemel zal jouw eigen wil bezielen. Wij zullen elkaar voortdurend weerkaatsen. Wat Ik zal doen, zul jij ook doen: Ik van nature en jij door de genade van mijn voortdurende weerspiegelingen. Ik zal je volgen als een schaduw en Ik zal je nooit verlaten. Toen Ik het schepsel schiep was mijn enige doel dat het in alles mijn Wil zou doen. Op deze wijze wilde Ik aan mijn bestaan voor Mijzelf een nieuw nageslacht geven. Ik wilde er een prachtig wonder van maken, Mij waardig en volkomen gelijk aan Mij. Maar helaas de eerste die Mij tegenwerkte moest de menselijke wil zijn. Zie, niets kan volbracht worden in isolement: je hebt ogen maar als je geen licht buiten je zou hebben om je te verlichten, zou je niets kunnen zien. Je hebt handen, maar als je niet de nodige dingen zou hebben om mee te werken, zou je niets kunnen doen – en zo ook voor al het andere. En zo wil Ik heiligheid in het schepsel tussen haar en Mij, tussen ons tweeën: Ik aan de ene kant en het schepsel aan de andere. Ikzelf die mijn leven en heiligheid doorgeef als een trouwe metgezel en het schepsel dat deze gaven krijgt als een trouwe en onafscheidelijke vriend. Dus het schepsel zal het oog zijn dat ziet en Ik zal de zon zijn die haar licht geeft. Het schepsel is de mond en Ik het woord. Het schepsel is de handen en Ik ben degene die het werk aanreikt dat gedaan moet worden. Het schepsel is de voeten en Ik de voetstap. Het schepsel is het hart en Ik de hartslag. Maar weet je wie deze heiligheid vormt? Alleen mijn Wil houdt het doel van de Schepping intact. De heiligheid in mijn Wil is wat het volmaakte evenwicht bewaart tussen het

schepsel en de Schepper. Dan zijn zij de ware beelden die uit Mijzelf voortkomen”.

deel 13 – 8 november 1921

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn altijd beminnelijke Jezus stond mij toe te zien hoe Hij een licht wat binnenin mij was wegnam en het weg droeg. Ik riep uit: “Jezus, wat doet U? Wil U me in de duisternis achterlaten?” Een en al lieflijkheid zei Hij: *“Mijn dochter, wees niet bang. Ik breng je kleine lichtjes weg en laat mijn eigen Licht bij jou. Dit lichtje van jou is niets anders dan jouw wil die zich bij mijn eigen Wil heeft gevoegd en de weerspiegeling van mijn Wil heeft gekregen: daarom is het een Licht geworden. Ik neem het zodat Ik het overal kan laten zien. Ik neem het mee naar de Hemel als het meest voortreffelijke en mooiste wat er bestaat. Want dat is de menselijke wil die de weerspiegeling van de Wil van de Schepper heeft ontvangen. Ik wil die tonen aan de goddelijke Personen zodat zij de eer en aanbidding mogen krijgen van hun weerspiegelingen, de enige die Hun waardig zijn. Dan wil Ik die tonen aan alle heiligen zodat ook zij de glorie mogen ontvangen van de weerspiegelingen van de Goddelijke Wil in de menselijke wil. Tenslotte zal Ik het doen rondgaan over de hele aarde zodat iedereen kan delen in zo 'n groot goed”.*

Ik vervolgde direct: “Mijn Liefde, vergeef me, Ik dacht dat U me in de duisternis wilde achter laten”. Daarom zei ik: “Wat doet U? Maar als het gaat over mijn wil, neem die dan weg met alle mogelijke middelen en doe wat U wil”.

Welnu, terwijl Jezus dat lichtje in zijn handen droeg weet ik niet hoe ik moet uitleggen wat er gebeurde. Want ik heb geen woorden om me uit te drukken. Ik herinner me alleen dat Hij het lichtje voor zich neerzette en al zijn weerspiegelingen kwamen naar mij toe zodat ik Jezus weer gaf. Iedere keer dat mijn wil de acten herhaalde, werd er weer een Jezus gevormd. Toen zei Jezus: *“Zie je wat het betekent in mijn Willen te leven? Het betekent de vermenigvuldiging van mijn leven net zo dikwijls als iemand al het goede dat mijn leven bevat wil herhalen”.*

Hierna zei ik tot Jezus: “Mijn leven, ik treed binnen in uw Willen om de hand uit te kunnen strekken naar iedereen en alles van de eerste tot de laatste gedachte, van het eerste tot het laatste Woord, van de eerste tot de laatste act en stap die is gezet en zal worden gezet. Ik wil alles bezegelen met uw Willen zodat U van alles de glorie van uw heiligheid moogt ontvangen, van uw heiligheid, uw liefde, uw macht en zodat alles wat menselijk is bedekt, verborgen en verzegeld mag blijven zodat er niets menselijks overblijft dat U geen goddelijke glorie geeft. Terwijl ik dit zei kwam mijn lieve Jezus. Hij jubelde. Vergezeld van een groot aantal zaligen zei Hij: *“De hele Schepping zegt Mij: mijn glorie, mijn*

glorie". En alle heiligen antwoordden: "Zie, oh Heer hoe wij U goddelijke glorie schenken in alles".

Er ontstond een echo die uit alle richtingen kwam die zei: "In alles schenken wij U liefde in goddelijke glorie".

Jezus vervolgde: *"Gezegend zijt gij en alle generaties zullen u zalig prijzen. Mijn arm zal in U machtige werken tot stand brengen. Gij zult de goddelijke afspiegeling zijn; ge zult de hele aarde vullen, en voor Mij van alle generaties de glorie ontvangen die zij Mij weigeren"*. Ik raakte in de war en erg van streek toen ik dat hoorde en ik wou er niet over schrijven. Mij liefkozend zei Hij: *"Nee, nee, Je zult het doen, want Ik verlang het. De dingen die Ik je vertelde zullen ten goede komen aan de eer van mijn Wil. Ik zelf wil de juiste eer brengen die de heiligheid van mijn Willen toekomt. Ik heb immers niets gezegd vergeleken bij wat Ik kon zeggen"*.

deel 13 – 12 november 1921

Ik schrijf alleen uit gehoorzaamheid. Anders zou ik geen enkel woord hebben kunnen neerschrijven. Alleen de angst dat ik mijn lieve Jezus zou kunnen bedroeven als ik het niet deed, geeft me de energie en de kracht. Hij ging door over zijn allerheiligste Wil te spreken. Hij kwam naar me toe en zei: *"De heiligheid in mijn Wil is nog steeds niet bekend: dus de verbazing groeit. Want als iets bekend is geworden, houdt de verwondering op. Al de verschillende vormen van heiligheid symboliseren iets in de schepping: sommige vormen van heiligheid worden gesymboliseerd door de bergen, anderen door bomen, planten, een bloempje, de sterren of vele andere gelijkaardigheden. Al deze vormen van heiligheid hebben hun eigen individuele en beperkte goed. Zij hebben hun begin en hun eind. Zij kunnen niet alles omvatten en zij kunnen niet iedereen goed doen, net zoals een boom of een bloem dat niet kunnen. Welnu, de heiligheid in mijn Willen wordt gesymboliseerd door de zon en zal voortkomen uit het centrum van mijn heiligheid. Het zal een straal zijn, voortgekomen uit mijn heiligheid die geen begin heeft zodat deze zielen – die bestonden in mijn heiligheid – bestaan en zullen bestaan. Zij waren samen met Mij in het goede dat Ik deed. Zij verlieten mijn Willen nooit en Ik vond er mijn vreugde in en Ik blijf er mijn vreugde in vinden. Mijn eenheid ermee is blijvend. Ik zie hen boven alles uit zweven: voor hen bestaat er geen menselijke ondersteuning - zoals de zon niet rust op een speciaal punt, maar hoog aan de hemel leeft alsof die geïsoleerd is. Toch sluit die met zijn licht alles in zichzelf in. En daar lijken deze zielen op: zij leven in den hoge zoals de zon, maar hun licht daalt af naar de laagste plaatsen en strekt zich uit naar iedereen. Het voelde alsof Ik hen beet nam als Ik hen niet afzonderde en als Ik hen niet dezelfde dingen liet doen die Ik*

doe. Dus er is geen goed dat niet van deze zielen uitgaat. In deze heiligheid zie Ik mijn schaduwen en mijn beelden rondbewegen over de hele aarde, in de lucht en in de Hemel. Dus Ik heb de wereld lief en blijf die liefhebben. Want Ik wacht op de echo van mijn heiligheid op de aarde en op mijn stralen die er uit voort komen en die Mij volledige glorie schenken en voor Mij de liefde en eer herstellen die de anderen Mij niet gegeven hebben. Maar zoals de zon zullen zij behoren tot de meest onopgemerkten en gezegenden.

Als zij verkiezen om rond te kijken zal mijn naijver zo groot zijn dat zij het risico zullen lopen verblind te raken en zij zullen gedwongen zijn omlaag te kijken om hun zicht te herstellen. Zie je hoe mooi de heiligheid in mijn Willen is? Het is de heiligheid die je Schepper het meest nabij is. Daarom zal die altijd blijven uitgaan boven al de andere vormen van heiligheid, hen allen in zichzelf insluiten en die zal hun leven zijn.

Wat een genade voor jou om die te kennen en zoals een zonnestraal de eerste te zijn om uit te stralen vanuit het centrum van mijn heiligheid en jezelf er nooit van los te maken. Ik kon je geen groter genade schenken en Ik kon in jou geen wonderbaarlijker wonder voltrekken. Wees voorzichtig, mijn dochter, mijn zonnestraal, want telkens wanneer je mijn Wil binnengaat en een act stelt is het resultaat zoals wanneer de zon in een kristal valt: veel zonnen worden daarin gevormd. Dus telkens als je mijn leven herhaalt, vermenigvuldig je het en geeft je nieuw leven aan mijn liefde”.

Nadien dacht ik bij mezelf: “In deze heilige Wil ziet men geen mirakels of buitengewone dingen, dingen waar schepselen gek op zijn en waarvoor zij de halve wereld zouden rondreizen om het te zien. Integendeel, alles speelt zich af tussen de ziel en God. Als schepselen iets krijgen, weten ze niet waar het goede vandaan komt, zij zijn als de zon, die leven geeft aan alles. Toch wijst niemand het aan”.

Terwijl ik dat dacht, kwam mijn Jezus terug en met een indrukwekkende blik vervolgde Hij: “*Wat mirakels, wat mirakels? Is mijn Wil doen niet het grootste mirakel? Mijn Wil is eeuwig en een eeuwig mirakel. Het eindigt nooit. Telkens als de menselijke wil een blijvende band heeft met de Goddelijke Wil is dat een mirakel. De doden opwekken, de blinden het zicht geven en andere dergelijke mirakels zijn geen eeuwige dingen: ze zijn eindig. Dus kun je louter schaduwen geen mirakels noemen, dingen die slechts vluchtige mirakels zijn vergeleken bij het grote en permanente mirakel van het leven in mijn Wil.*

Besteed geen aandacht aan deze mirakels. Ik weet wanneer zij passend en noodzakelijk zijn”.

Vanmorgen toonde mijn altijd beminnelijke Jezus zich volledig gebonden: zijn handen en voeten, zijn middel en om zijn nek hing een dubbele ijzeren ketting. Die was zo stevig vastgebonden dat voor zijn goddelijke Persoon alle beweging onmogelijk was. Wat een harde positie – genoeg om zelfs rotsen te doen schreien! En Jezus mijn hoogste goed zei: *“Mijn dochter, gedurende mijn Passie probeerde al de andere vormen van lijden elkaar te overtreffen, maar zij bewerkten minstens een verandering: de een gaf ruimte aan de ander. Zij deden zich bijna voor als schildwachten om Mij steeds meer leed toe te brengen, elkaar overbluffend, de een nog meer dan de ander. Maar de touwen werden nooit verwijderd. Voortdurend vastgebonden werd Ik meegenomen naar Calvarië. Zij bleven maar touwen en kettingen toevoegen, bang dat Ik zou ontsnappen. Tevens om Mij steeds belachelijker te maken. Hoe veel smart, verwarring, vernedering en valpartijen verschaften die kettingen Me! Besef echter wel dat deze kettingen een groot mysterie en grote boetdoening inhielden. De mens, aanvankelijk in zonde gevallen bleef gebonden door kettingen van zijn zonde. Als de zonde dodelijk is, zijn de kettingen van ijzer, als het dagelijkse zonden zijn, zijn het touwen. Als hij op 't punt staat goed te doen, voelt hij de hinder van de kettingen en is hij niet in staat in actie te komen. De hinder die hij voelt berooft hem van zijn kracht en verzwakt hem en leidt tot nieuwe valpartijen. Als hij handelt, voelt hij de hinder in zijn handen bijna als of hij geen handen had om goed te doen. De Passie die Hem zo gebonden ziet, is blij en zegt: ons is de overwinning. Van de koning die hij is maken zij Hem tot een slaaf van wreed lijden. Hoe afgrijselijk is de mens in staat van zonde. Omdat Ik hem wilde bevrijden van zijn ketens, wilde Ik gebonden zijn. Ik wilde nooit zonder ketens zijn, om altijd bereid te zijn de ketens van de mens te verbreken. En toen de slagen en het geduw Mij deden vallen, strekte Ik mijn handen om hem los te maken en hem weer te bevrijden”*. Terwijl Hij dit zei zag ik bijna alle mensen vastgebonden met kettingen, zo meelijwekkend om te zien. Ik bad dat Jezus hun ketens zou aanraken met die van Hem zodat door zijn aanraking de ketens van de schepselen zouden breken.

deel 13 – 19 november 1921

Ik hield mijn Jezus gezelschap die in doodangst was in de Hof van Olijven. Zo veel mogelijk voelde ik mee met Hem en hield Hem innig aan mijn hart en probeerde zijn bloedige zweet af te vegen. Mijn beminnelijke Jezus zei met een zwakke en gebroken stem. *“Mijn dochter, mijn doodsangst in de hof was moeilijk en pijnlijk, misschien nog pijnlijker dan die van het kruis. Want als het kruis de voltooiing en de triomf was over allen, hier in de hof was het begin, en het kwaad wordt meer gevoeld in het begin dan aan het eind. In deze doodsangst*

was het meest schokkende lijden toen alle zonden zich één voor één aan Mij voordeden. Mijn Mensheid nam die op in de hele breedte. Iedere belediging droeg de opdruk “ dood aan een God”, met als wapen een zwaard om Mij te vermoorden. Voor de Godheid deed de zonde zich zo afschuwelijk voor, zelfs erger dan de dood zelf. Alleen al door te begrijpen wat de zonde betekent, voelde Ik Me sterven en Ik stierf ook werkelijk. Ik riep tot mijn Vader, maar Hij was onverbiddelijk. Er was zelfs niet één iemand die Me hielp om te voorkomen dat Ik zou sterven. Ik riep naar alle schepselen dat zij medelijden zouden hebben met Mij, maar tevergeefs. Mijn Mensheid kwijnde weg en ik stond op het punt de uiteindelijke genadeslag van de dood te krijgen. Weet je wie de executie stopte en mijn Mensheid ondersteunde zodat Ik niet stierf? De eerste was mijn onafscheidelijke Moeder: toen Ze Me om hulp hoorde roepen, vloog Ze naar Me toe en ondersteunde Me en mijn rechterarm steunde op Haar. Ik keek naar Haar op het punt van sterven en Ik vond in haar de onmetelijkheid van mijn hele Wil en geen scheiding tussen Mijn Wil en de Hare.

Mijn Wil is Leven. Omdat de Wil van mijn Vader onwrikbaar is en omdat mijn dood werd veroorzaakt door schepselen, was er een ander Schepsel, één die het leven van mijn Wil bevatte, die Mij leven gaf. En dus was het mijn Moeder, in het wonder van mijn Wil die Mij ontving en Mij in de tijd geboren liet worden, Welnu, voor de tweede keer geeft Ze Me leven, en staat Me toe om het werk van de Verlossing te volbrengen.

Toen Ik naar links keek, zag Ik de kleine dochter van mijn Wil, Ik zag jou het eerst, gevolgd door de andere kinderen van mijn Wil. Omdat Ik wilde dat mijn Moeder samen met Mij de eerste middelares van mijn barmhartigheid was, waardoor Wij de deuren moesten openen voor alle schepselen, wilde Ik Haar daarom aan mijn rechter zijde om op te steunen. Jou wilde Ik als eerste middelares van rechtvaardigheid om te voorkomen dat die op alle schepselen zou neerkomen. Zoals zij verdienen. Daarom wilde Ik jou aan mijn linker zijde om op te steunen, zodat jij mijn linker zijde zou ondersteunen samen met Mijzelf. Met deze twee ondersteuningën ervaarde Ik hoe Ik Mijzelf nieuw leven gaf. Alsof Ik niets had geleden liep Ik met stevige tred mijn vijanden tegemoet. In alle pijnen die ik leed tijdens mijn Passie, waarvan vele Mij hadden kunnen doden, weken deze twee steunen nooit van Mij. Wanneer zij Mij bijna aan de rand van de dood zagen, met mijn Wil binnenin Mij, ondersteunden ze Mij en schonken ze Mij vele teugjes leven. Oh, de wonderen van mijn Wil. Wie zou ze ooit kunnen tellen of de waarde bepalen? Daarom heb Ik de persoon zo lief die in mijn Willen leeft. Ik herken in hem mijn beeld, mijn edele trekken en ik hoor mijn eigen adem en stem. Als Ik zulk een persoon niet liefhad, zou Ik Mezelf bedriegen, Ik zou zijn als een vader zonder nageslacht, zonder het indrukwekkende gevolg van zijn hofhouding, zonder de kroon van zijn kinderen. Als ik geen kinderen had, een hofhouding of een kroon, hoe kan Ik Mezelf dan koning noemen. Mijn koninkrijk bestaat uit degene die in mijn Wil leven. Uit dit

koninkrijk kies Ik de Moeder, de koningin, de kinderen, de dienaren, het leger en het volk. Ik ben alles voor hen en zij zijn alles voor Mij”.

Nadat ik gedacht had over alles wat Jezus me had gezegd, zei ik bij mezelf:

“Hoe kan dit in praktijk worden gebracht?” Jezus kwam terug en vervolgde:

“Mijn dochter, om deze waarheden te kennen is het nodig dat er de wil en het verlangen is om die te kennen. Stel je een kamer voor waarvan alle luiken gesloten zijn: ongeacht de intensiteit van de zon buiten, blijft de kamer altijd donker. Welnu, de luiken open doen is een teken van het verlangen naar licht. Maar zelfs dat is niet genoeg, als men het licht niet benut voor het opruimen van de kamer, om stof af te nemen en aan het werk te gaan, om zo het licht niet te verspillen dat verkregen is en zo je ondankbaar te tonen. Dus het is niet genoeg om louter de waarheden te willen kennen, als iemand, in het licht van de waarheid die hem verlicht, niet ook probeert zijn zwakheden weg te werken en zijn leven op orde te brengen volgens het licht van de waarheid die hij kent en tegelijkertijd zichzelf oplegt het een deel van zichzelf te maken, zodanig dat het licht van de waarheid die hij heeft opgenomen uitstraalt via zijn mond, zijn handen en zijn gedrag. Anders zou het zijn als de moord op de waarheid. Die niet in praktijk brengen zou zijn als vóór het licht in wanorde leven. Een kamer vol licht maar in wanorde, alles op zijn kop en totale wanorde, en een persoon er midden in, die er niet voor zorgt om het op orde te brengen: zou dit niet een jammerlijk zicht zijn? Maar dat is het waar iemand op lijkt die de waarheden kent en die niet in praktijk brengt.

Besef echter dat in alle waarheden enkelvoudigheid het eerste element is: als de waarheden niet enkelvoudig waren, zouden ze geen licht zijn en zouden ze niet in het menselijk brein kunnen binnen dringen om hen te verlichten. Waar geen licht is, kunnen dingen niet worden onderscheiden. Enkelvoudigheid is niet alleen licht maar het is als de lucht die men inademt, die zelfs als je die niet ziet alles voorziet van ademhaling. Als het niet door de lucht komt, zouden de aarde en iedereen daarop, zonder leven zijn. Zo ook, als de vermogens en de waarheden niet het kenmerk hebben van enkelvoudigheid, zullen die zonder licht en zonder lucht zijn”.

deel 13 – 22 november 1921

In mijn gebruikelijke toestand bleef ik bijna de hele nacht wakker. Mijn gedachten gingen heel dikwijls naar mijn gevangene, Jezus. Hij verscheen in dichte duisternis, zodat ik zijn zware ademhaling voelde en de aanraking van zijn Persoon, maar ik zag Hem niet. Dus probeerde ik me te verenigen met zijn allerheiligste Wil door mijn gebruikelijke acten van medeleven en eerherstel. Een straal zeer schitterend zonlicht ging van mij uit en raakte Jezus' gezicht, zijn zeer heilige gelaat werd verlicht door de straal. 't Daglicht kwam op en de

duisternis werd verdreven en ik kon zijn knieën omarmen. Hij zei: *“mijn dochter, acten in mijn Goddelijke Wil zijn als daglicht voor Mij. Als de mens met zijn zonden Mij omgeeft met duisternis, dan verdedigen deze acten Mij, zelfs meer dan zonnestrallen, tegen de duisternis en omgeven Me met licht en helpen Mij om van schepselen te weten wie Ik ben. Daarom houd Ik zo van de persoon die in mijn Willen leeft. Want in mijn Wil kan hij Mij alles geven, en Mij tegen iedereen verdedigen. Ik heb het gevoel dat ik hem alles geef en dat Ik in hem alle goede dingen insluit die Ik al de anderen moest geven. Stel dat de zon verstand bezat en dat de planten rationele schepselen waren en dat zij opzettelijk het licht en de warmte van de zon weigerden, dat zij niet vruchtbaar wilden zijn noch vruchten voortbrengen. En stel dat er maar één plant was die graag het zonlicht ontvangt dat de zon alle vruchten zou willen schenken die de andere planten niet willen voortbrengen. Zou het niet juist zijn dat de zon die het licht onthoudt aan al de andere planten al zijn licht en warmte uitstort over die ene plant? Welnu, wat niet kan gebeuren met de zon, omdat die geen verstand bezit, kan gebeuren met de ziel en Ikzelf”*.

Na dit gezegd te hebben verdween Hij. Later kwam Hij terug en vervolgde: *“Mijn dochter, de pijn die Mij het meest verwondde in mijn Passie was de aanstellerij van de Farizeeën. Zij veinsden rechtvaardigheid. Terwijl zij zelf de meest onrechtvaardigen waren. Zij veinsden heiligheid, regelmaat, orde. Toch waren zij het meest pervers, buiten iedere regelmaat en volledig in wanorde. Terwijl zij zich voordeden alsof zij God vereerden, vereerden zij zichzelf, hun eigen interesse, hun eigen comfort. Dientengevolge kon het licht niet bij hen binnenkomen omdat hun aanstellerige manieren de deuren hadden gesloten. Hun pretentie was de sleutel die hen met dubbele sloten opsloot tot hun dood – en belemmerde koppig zelfs een straaltje licht. Zelfs de afgod Pilatus kreeg meer licht dan de Farizeeën; alles wat hij deed en zei, kwam niet zo zeer voort uit pretentie maar uit angst. Ik voel Me meer aangetrokken tot de meest perverse zondaar, iemand die niet bedriegt dan tot iemand die zich beter gedraagt maar bedriegt. Oh, hoe staat iemand Me tegen die naar buiten toe goed doet, de pretentie heeft goed te zijn, bidt maar bij wie binnenin kwaad en eigenbelang verborgen ligt. Terwijl zijn lippen bidden is zijn hart ver van Mij. Op hetzelfde ogenblik dat hij goed doet, bedenkt hij hoe zijn beestachtige begeerten te bevredigen. De man die bedriegt kan, ondanks het goede dat hij ogenschijnlijk doet en zegt, geen licht geven aan anderen omdat hij de deuren verzegeld en gesloten heeft. Zo handelen zij als geïncarneerde duivels die onder het mom van het goede, de mens verleiden. Omdat hij het goede ziet, wordt de mens aangetrokken. Maar als hij op het mooiste punt van het pad komt, trekken ze hem in meer ernstige zonden. Oh, hoe veel veiliger zijn verleidingen onder de gedaante van zonde dan die onder de gedaante van het goede. Dus is het veiliger om te maken te hebben met perverse personen dan met degenen die goed lijken maar die bedriegen. Hoeveel vergif verbergen zij? Hoeveel zielen vergiften zij? Als er niet gesimuleerd werd en iedereen Mij zou kennen zoals Ik*

ben, zou de wortel van het kwaad verdwijnen van het aanschijn van de aarde en iedereen zou vrij blijven van misleiding”.

deel 13 – 26 november 1921

Ik dacht na over wat is geschreven voor de 19^e dag van de maand en ik zei bij mezelf: “Hoe is ’t mogelijk dat ik, na mijn hemelse Moeder de tweede steun kan zijn?” Mijn lieve Jezus trok me naar zich toe in een onmetelijk licht en zei: “*Mijn dochter, waarom twijfel je? Wat is de reden?*” En ik antwoordde: “*Mijn grote ellende!*” En Jezus: “*Zet dit van je af. Hoe dan ook, zelfs als Ik jou niet had uitgekozen, had Ik iemand anders van de mensenfamilie uit moeten kiezen. Want menselijke wezens kwamen tegen mijn Wil in opstand en door te rebelleren namen ze het doel van de glorie en de eer van Mij weg die de schepping Mij moest geven. Iemand anders van de mensenfamilie – iemand die voortdurend verenigd is met mijn Willen die meer met mijn Wil leeft dan met zijn eigen wil en alles omhelst in mijn Willen, had moeten opstijgen boven alles om aan de voet van mijn troon de glorie, de eer en de liefde neer te leggen die al de anderen Mij niet hebben gegeven. Het enige doel van de Schepping was dat iedereen mijn Wil zou volbrengen, niet dat de mens grote dingen zou doen. Ik kijk inderdaad neer op zulke dingen als louter beuzelarijen en zonder respect, tenzij het de vruchten zijn van mijn Wil. Dus veel werken gaan op het cruciale punt verloren, omdat het leven van mijn Wil er niet in was. De mens die zijn wil heeft afgescheurd van de Mijne, vernietigde wat voor Mij het mooiste was, het doel waarvoor Ik hem had geschapen. Hij heeft zich volkomen geruïneerd en hij weigerde Mij alle rechten die hij Mij had moeten schenken, als zijn Schepper.*

Maar mijn werken dragen het merkteken van de Eeuwige. Mijn oneindige wijsheid en mijn eeuwige liefde konden het werk van de Schepping niet verlaten zonder de uitwerkingen en de rechten die Mij toekomen. Beschouw daarom de Verlossing: Ik wilde de zonden van de mens uitboeten door veel lijden en door nooit mijn eigen Wil te doen maar altijd de Goddelijke Wil zelfs in de meest alledaagse dingen zoals ademen, rondkijken, spreken etc. Mijn Mensheid bewoog niet en had geen leven tenzij die werd bezield door de Wil van mijn Vader. Ik zou eerder duizend maal hebben willen sterven dan éénmaal zonder zijn Wil te ademen. Zo verbond Ik de menselijke wil weer met de Goddelijke Wil. In mijn Persoon gaf Ik, omdat Ik werkelijk God en werkelijk Mens was al de glorie terug aan mijn Vader en de rechten die Hem wachtten. Maar mijn Willen en mijn liefde willen niet alleen in mijn werken aanwezig zijn. Zij willen andere beelden gelijk maken aan Zichzelf. Ofschoon mijn Mensheid het doel van de Schepping had hersteld, zag Ik dat het doel van de Verlossing in gevaar was

door de ondankbaarheid van de mens, waarvan velen verloren zouden gaan. Dus om het zo ver te krijgen dat de Verlossing Mij volledige glorie zou brengen en al de rechten die Mij toekwamen, koos Ik een ander schepsel van de mensenfamilie: mijn Moeder, getrouwe afspiegeling van mijn leven, waarin mijn Wil in zijn geheel bewaard bleef en waarin Ik al de vruchten van de Verlossing concentreerde, zodat Ik het doel van de Schepping en de Verlossing veilig stelde. En mijn Moeder zou Mij, zelfs als niemand anders had geprofiteerd van de Verlossing, alles gegeven hebben dat schepselen Mij niet zouden hebben gegeven.

Nu kom Ik bij jou. Ik was waarlijk God en waarlijk Mens en mijn lieve Moeder was onschuldig en heilig. Onze liefde stuwde Ons verder: Wij verlangden nog een schepsel – verwekt zoals de andere mensenkinderen – dat de derde plaats zou innemen. Ik was niet tevreden dat alleen Ikzelf en mijn Moeder één waren in de Goddelijke Wil. Wij wilden andere kinderen die in de naam van iedereen en door volledig één met onze Wil te leven, Ons glorie en goddelijke liefde voor iedereen zou geven. En dus riep Ik jou van alle eeuwigheid. Ik riep jou, toen er hier beneden nog niets bestond. Zoals Ik met vreugde mijn lieve Moeder aanschouwde, mijn vreugde in Haar vond, Haar liefkozend en in stromen al de gaven van de Godheid over Haar uitstortte, zo ook beschouwde Ik jou met vreugde. Ik liefkoosde je en de stromen die neer kwamen op mijn Moeder, kwamen ook neer op jou, in zoverre je die kon bevatten.

Deze stromen bereidden jou voor, gingen aan jou vooraf en sierden jou en schonken je de genade dat mijn Wil je volledig zou vullen, zodat mijn Wil, niet jouw eigen wil, zelfs jouw kleinste acten zou bezielen. In ieder van jouw acten vloeiده mijn leven. Mijn Willen en heel mijn liefde. Wat ben Ik tevreden. Wat een vreugde geeft dit Mij! Daarom noem Ik jou de tweede steunpilaar na mijn Moeder. Ik steunde niet op jou, want je was niets en Ik kon niet op je steunen. Ik steunde liever gezegd op mijn Wil die jij binnenin je moest dragen. Mijn Wil is leven en wie Die bezit, heeft leven en kan de oorsprong van datzelfde leven ondersteunen.

Net zoals Ik het doel van de Schepping in Mijzelf centraal zette, en de vruchten van de Verlossing in mijn Moeder, zo plaatste Ik in jou het centrum van het doel van mijn glorie, hoewel mijn Willen volledig in iedereen is en waaruit de groep van de andere schepselen zal voortkomen. De generaties zullen niet voorbijgaan voor Ik dit doel bereik”.

Stom verbaasd zei ik: “Mijn Liefde, is het mogelijk dat uw Wil volledig in mij is en dat er in mijn hele leven zelfs niet één breekpunt is geweest tussen uw Wil en de mijne? Het komt mij voor dat U me plaagt. En met een zelfs lieflijkere stem antwoordde Jezus: “Nee, Ik plaag je niet. Het is echt waar dat er nooit zo ’n breekpunt is geweest. Hoogstens raakte je een paar keer verwond, maar mijn liefde genas die verwondingen als een sterk bindmiddel en versterkte zelfs de

volledigheid van mijn Willen in jou. Ik heb gewaakt over elke act van jou en onmiddellijk liet Ik mijn Willen stromen, als naar een ereplaats. Ikzelf wist hoeveel genaden nodig waren om het grootste wonder dat er in de wereld bestaat te voltrekken en dat is voortdurend leven in mijn Willen: de ziel moet alles van God in haar act opnemen om dat weer ongeschonden terug te geven zoals de ziel dat heeft opgenomen, om dat dan weer op te nemen.

Dus het overtreft zelfs het wonder van de Eucharistie: de accidenten van brood en wijn bezitten geen reden of wil, noch verlangen die zich zouden kunnen opstellen tegen mijn sacramenteel leven. De Hostie doet zelf niets, het is helemaal mijn werk: als Ik het wil, doe Ik het.

Daarentegen, om het wonder van het leven in mijn Willen tot stand te brengen, moet Ik een menselijke wil en verstand, verlangen en liefde ombuigen terwijl die echt vrij zijn: hoe veel is er noodzakelijk? En dus zijn er veel zielen die te communie gaan en deelnemen aan het wonder van de Eucharistie.

Maar omdat zij zich meer moeten offeren opdat het wonder van mijn Wil in hen zou kunnen leven, zijn er maar weinig die zich beschikbaar stellen”.

deel 13 – 28 november 1921

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand, bevond ik me in een onmetelijke zee van licht. Het was onmogelijk om begin of einde ervan te zien. Er was een bootje dat ook bestond uit licht: de bodem bestond uit licht en ook de zeilen – met andere woorden de hele boot was licht. De verschillende onderdelen waaruit de boot bestond waren echter onderscheiden door een variatie van licht, het ene schitterender dan het ander. Dit bootje stak die zee van licht over met ongelooflijke snelheid. Ik was verrukt, vooral toen ik zag dat het op het ene moment verloren ging in de zee en niet langer te zien was en het volgende moment verscheen het weer, dook in de zee in de verte en verscheen weer op dezelfde plek waar het was verdwenen. Mijn altijd beminnelijke Jezus had veel plezier, toen Hij dat bootje zag. Hij riep me en zei: *“Mijn dochter, de zee die je ziet is mijn Wil. Die is licht en niemand kan deze zee bevaren tenzij hij wil leven in het licht. De boot die je ziet en die grote genade bevat en die op de zee vaart, is de ziel die leeft in mijn Willen. Door voortdurend in mijn Willen te leven heeft zij de lucht van mijn Wil ingeademd. En mijn Wil heeft haar op zijn beurt het hout, de zeilen, het anker ontnomen en haar volledig omgevormd in licht. Op dezelfde manier ontledigt de ziel die haar acten voltrekt in mijn Willen zich en wordt gevuld met licht. De kapitein van deze boot ben Ikzelf. Ik leid die langs de snelle route en Ik stort die in zee om rust te schenken en om de tijd te hebben haar de geheimen van mijn Willen toe te vertrouwen.*

Niemand anders zou in staat zijn het te leiden. Omdat ze de zee niet kennen, zouden anderen niet weten hoe het te leiden – en ik zou het ook niet aan iemand anders toevertrouwen. Hoogstens kies Ik iemand als toehoorder en toeschouwer van de grote wonderen die mijn Willen te weeg brengt. Wie zou in staat zijn de koers te bepalen in mijn Willen? De tochten die Ik laat uitzetten in een enkel ogenblik, zou een andere gids een eeuw kosten”.

Toen vervolgde Hij: “Zie je hoe mooi het is? Het gaat voort, duikt erin en bevindt zich aan het begin: het is de eeuwigheids sfeer die zich ontwikkelt, die altijd vast zit aan één enkel punt. Het is mijn onveranderlijke Wil die het voortstuwt in die sfeer. Het is mijn Wil die geen begin noch einde heeft. En zo gaat het met de boot: die is onveranderlijk samen met Mij Die verwijderd zich niet van de plaats van mijn Willen. Mijn Willen gaat uit van een eeuwig punt en die blijft daar onveranderlijk. Als die lijkt te bewegen, zijn het de acten die bewegen als zonlicht dat altijd en overal uitstraalt. Dat is het wonder: bewegen en toch onbeweeglijk blijven. Zo ben Ik, en zo maak Ik iemand die in mijn Wil leeft. Maar wil je weten wie deze boot is? Het is de ziel die in mijn Willen leeft. Als die haar acten in mijn Willen plaatst, beweegt die voort. Het geeft mijn Wil de gelegenheid om vanuit zijn centrum veel andere vitale acten van genade, liefde en glorie uit te zenden. Ikzelf, de Kapitein, bestuurt die act, en Ik ga mee zodat het een act kan zijn waaraan niets mankeert en mijn Willen waardig is. In deze dingen heb Ik erg veel plezier.

Ik zie de kleine dochter van mijn Wil samen met Mij voortgaan en toch op haar plaats blijven: zij heeft geen voeten, maar zij loopt voor iedereen. Zij heeft geen handen maar zij is de drijvende kracht van alle werken. Zij heeft geen ogen maar in het licht van mijn Willen is zij meer dan ogen en licht voor iedereen. Oh, hoe goed imiteert ze haar Schepper! Hoe maakt ze zich gelijk aan Mij! Alleen in mijn Willen kan er werkelijk imitatie zijn. Dan hoor Ik in mijn oren mijn lieflijke en scheppende stem: ‘Laat Ons de mens maken naar ons beeld en gelijkenis’.

Dan zeg Ik met oneindige vreugde: Zie mijn beelden. De rechten van de Schepping zijn voor Mij hersteld en het doel waarvoor Ik de mens schiep is gerealiseerd. Wat ben Ik gelukkig! En Ik roep de hele Hemel op om het te vieren”.

deel 13 – 3 december 1921

Ik zat vol twijfel en was verbijsterd over alles wat mijn Jezus zegt over zijn Willen en ik dacht bij mezelf: “Is het mogelijk dat Hij toestond dat zoveel eeuwen voorbijgingen zonder deze wonderen van de Goddelijke Wil te openbaren? En hoe is het mogelijk dat Hij uit zo veel heiligen er niet één uitkoos

om daarin zijn volledige goddelijke heiligheid te laten opstaan? En er waren toch de apostelen en al de andere grote heiligen die de hele wereld verbaasden”. Terwijl ik dat dacht kwam Jezus en zonder mij tijd te geven, onderbrak Hij mijn gedachten en zei: *“De kleine dochter van mijn Wil is niet overtuigd. Waarom twijfel je nog steeds?”* “Omdat ik mezelf als slecht beschouw en hoe meer U spreekt, hoe meer ik me tot niets voel teruggebracht”. En Jezus antwoordde: *“Ik wil deze ontleding van jou. Hoe meer Ik je spreek over mijn Wil des te meer wordt mijn Wil, omdat mijn woord scheppend is, binnenin jou geschapen. En jouw wil, geconfronteerd met de macht van mijn eigen Wil, wordt ontledigd. Besef dat jouw wil moet opgaan in de Mijne, zoals sneeuw smelt in de stralen van de verzengende zon. Je moet weten dat hoe grootser het werk dat Ik wil doen, hoe meer voorbereidingen nodig zijn.*

Hoe veel profetieën, voorbereidingen en eeuwen gingen vooraf aan mijn Verlossing? Hoeveel symbolen gingen vooraf aan de conceptie van mijn hemelse moeder? Nadat de Verlossing had plaatsgevonden moest Ik de mens bevestigen in de gaven van de Verlossing. Ik koos de apostelen als bevestigers van de vruchten van de Verlossing. Met de sacramenten moesten zij de gevallen mens opzoeken en hem weer in veiligheid brengen. Omdat Verlossing redding is, betekent het de mens redden van de ondergang. Zoals Ik al verteld heb, is de act van de ziel die in mijn Wil leeft zelfs groter dan de Verlossing zelf. Om gered te worden en een leven te leiden van compromissen, het ene moment vallen en het volgende weer opstaan, is niet zo erg moeilijk. Mijn Verlossing hield dit in omdat Ik ten koste van alles de mens wilde redden. Ik vertrouwde dit toe aan mijn apostelen die beschikken over de vruchten van de Verlossing. In die tijd toen Ik minder moest doen, liet Ik het grootste deel los en reserveerde voor andere tijdperken de realisatie van mijn andere plannen.

Welnu, leven in mijn Wil is niet alleen redding, maar ook heiligheid die moet uitstijgen boven alle andere vormen van heiligheid, die het stempel moet dragen van de heiligheid van de Schepper. Dus, men moet eerst de lagere vormen van heiligheid praktiseren die gevolg, voorlopers, boodschappers en voorbereidingen zijn voor deze heiligheid die volledig goddelijk is. Net zoals Ik bij de Verlossing mijn onvergelijkelijke Moeder koos als een verbindingschakel met Mezelf waaruit de vruchten van de Verlossing neerdaalden, zo koos Ik jou als verbindingschakel van waaruit de heiligheid van het leven in mijn Wil moest beginnen: een verbindingschakel die, voortkomend uit mijn Wil om Mij volmaakte glorie te schenken voor het doel waarvoor de mens was geschapen, moest terugkeren op hetzelfde pad van mijn Wil om terug te komen bij de Schepper. Waarom dan jouw verrassing? Deze dingen zijn al in de eeuwigheid vastgesteld en niemand zal die kunnen veranderen. Omdat dit iets groots is – de stichting van mijn koninkrijk in de ziel zelfs op aarde – heb Ik gehandeld als een koning die bezit moet nemen van een koninkrijk. Hij zelf gaat niet voorop: eerst

heeft hij het koninklijk paleis voorbereid. Dan stuurt hij zijn soldaten om het koninkrijk klaar te maken en de mensen om die aan hem ondergeschikt te maken. Dan volgen de erewachten, de dienaren en tenslotte de koning. Dat is passend voor een koning. En dat heb Ik gedaan: Ik heb mijn koninklijk paleis laten klaarmaken. Dat is de Kerk. De heiligen zijn de soldaten geweest die Mij bekend hebben gemaakt bij de mensen. Dan kwamen de heiligen die wonderen deden en de meest intieme zijn de priesters. Nu kom Ikzelf om te regeren. Daarom moet Ik een ziel kiezen waar Ik mijn eerste woning kan betreden en waar Ik dit Koninkrijk van mijn Wil heb gevonden. Dus laat Mij regeren en geef Mij volledige vrijheid”.

deel 13 – 5 december 1921

Na de voorafgaande woorden te hebben neergeschreven, voelde ik hoe Hij me volledig doorgrondde en ik voelde me meer dan ooit vernederd. Nadat ik begon te bidden kwam mijn altijd beminnelijke Jezus. Hij drukte me dicht aan zijn hart en zei: *“Dochter van mijn Wil, waarom wil je de gaven niet erkennen die jouw Jezus je wil geven. Dit is het toppunt van ondankbaarheid. Stel je een koning voor omgeven door zijn trouwe dienaren en een arme jongen op blote voeten in lompen die zo graag de koning wil zien: Hij gaat het paleis binnen en maakt zich nog kleiner dan hij al is en slaat de koning gade vanachter de dienaren. Hij maakt zich klein, bang om ontdekt te worden. De koning ontdekt hem. Terwijl de jongen gebukt blijft achter de dienaren, roept hij hem en zet hem apart van de anderen. De kleine beeft en bloost en is bang voor straf. Maar de koning drukt hem aan zijn hart en zegt: ‘Wees maar niet bang, Ik heb je apart gezet om je te vertellen dat ik je boven alle anderen op wil tillen. Ik wil dat je uitblinkt boven alle gaven die ik aan mijn dienaren heb gegeven. Ik wil dat je mijn paleis nooit meer verlaat...’ Als de jongen goed is, zal hij het voorstel van de koning met liefde aanvaarden en iedereen vertellen hoe goed de koning is. Hij zal de dienaren zeggen dat iedereen de koning moet danken. Als hij daarentegen ondankbaar is, zal hij weigeren te aanvaarden en zeggen: ‘Wat wilt U van mij? Ik ben maar een arme kleine, barrevoets en in lompen. Deze gaven zijn niet voor mij’. Hij zal in zijn hart het geheim bewaren van zijn ondankbaarheid. Is dit niet een afschuwelijke ondankbaarheid? En wat zal er worden van deze jongen? Hetzelfde geldt voor jou zelf: omdat je jezelf als onwaardig beschouwt, zou je je willen ontdoen van mijn gaven”.* En ik: *“Mijn Liefde, U hebt gelijk, maar wat me het meest dwars zit is dat U altijd over mij wilt spreken”.* En Hij: *“Het is juist en noodzakelijk dat Ik over jou spreek. Zou het goed zijn als een bruidegom die gaat trouwen met zijn bruid, met anderen afspraken moet maken en niet met haar? Integendeel, het is nodig dat zij elkaar hun geheimen toevertrouwen, dat de een weet, wat de ander bezit, dat de ouders een bruidsschat geven aan het paar en dat men tevoren went aan de manier van doen van de ander”.* Ik

vervolgde: “Zeg me, mijn Leven, wie is mijn familie? Wat is mijn en uw bruidschat?”

En glimlachend vervolgde Hij: *“Jouw familie is de Drie-eenheid. Weet je nog tijdens de eerste jaren dat je aan bed gekluisterd was, dat Ik je leidde naar de Hemel en wij voor de allerheiligste Drie-eenheid ons verenigden? De Drie-eenheid verrijkte je met zulke gaven dat jij zelf nog steeds niet weet welke. En als Ik spreek over mijn Willen, over de effecten en de waarde ervan, ontdek je de gaven waarmee je sindsdien bent verrijkt. Ik spreek niet over mijn eigen bruidschat, want wat van jou is is van Mij. Na een paar dagen daalden Wij uit de Hemel neer, alle drie de goddelijke Personen en We namen je hart in bezit en vormden onze eeuwigdurende verblijf. Wij namen de teugels van je intelligentie, van je hart en van je hele zelf. Alles wat je deed was een stroming van onze scheppende Wil in jou – bevestigingen dat jouw willen werd beziëld door een eeuwig Willen. Het werk was al gedaan. Er restte niets anders dan het bekend te maken, zodat niet alleen jij maar ook de anderen mogen delen in dit grote goed. Dit ben Ik aan ’t doen; nu eens roep Ik één van mijn priesters en dan een ander, zelfs priesters in veraf gelegen plaatsen om hen te informeren over deze grote waarheden. Dit is mijn plan, niet ’t jouwe. Dus laat het aan Mij over. Je moet beseffen dat Ik, telkens als Ik toch weer een waarde van mijn Willen openbaar, Me zo gelukkig voel hierover dat Ik je met nog meer liefde bemin”.*

Me schamend over mijn moeilijkheden zei ik: “Mijn hoogste en enige Goed, kijk hoe ik slechter ben geworden: ten eerste had ik geen twijfels over wat U me zei. Maar nu is dat niet langer waar, hoe veel twijfels, hoe veel moeilijkheden. Ik weet zelf niet hoe Ik ze allemaal zal vinden”.

En Jezus: *“Raak hierdoor niet gewond. Dikwijls roep Ikzelf deze moeilijkheden op, om zo niet alleen jou antwoord te geven en voor jou de waarheden te bevestigen die Ik je vertel, maar ook om antwoord te geven aan al degenen die deze waarheden lezen en twijfels en moeilijkheden zouden tegenkomen. Ik geef hun eerst antwoord zodat zij licht mogen vinden en hun brein vrij maken van al hun moeilijkheden. Kritiek zal nooit ontbreken, dientengevolge is alles noodzakelijk”.*

deel 13 – 10 december 1921

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn altijd beminnelijke Jezus en zei: *“Mijn dochter, hoe groots is één act gedaan in mijn Willen. Kijk, als je de zon zou vragen: Hoeveel zaden heb je vrucht doen dragen? Hoeveel van hen heb je vermenigvuldigd sinds je op kwam boven onze horizon? ’ Noch de zon, noch enig ander schepsel, hoe slim hij ook zou zijn, zou je kunnen antwoorden – zelfs niet bij benadering – hoeveel zaden hij vrucht liet dragen, of hoeveel hij er vermenigvuldigd heeft. Welnu, één act in mijn Willen is meer dan de zon die zaden vermenigvuldigt – niet menselijk maar goddelijk – voor de eeuwigheid.*

Oh, hoever overtreft die de vermenigvuldiging van de zaden die de zon vruchtbaar heeft gemaakt. Er geschiedt een vernieuwing in de spirituele wereld waardoor allen worden aangetrokken. Hoe meer zij geschikt zijn om de harmonie te horen, hoe warmer ze worden. Duizenden en duizenden effecten ontstaan als even zo vele zaden. Zoals een act in mijn Willen de scheppende kracht in zich heeft, zo maakt die die zaden vruchtbaar op een onberekenbare wijze. Dus acten in mijn Willen zijn goddelijke zaden die in zichzelf de scheppende kracht hebben. Zelfs meer dan de zon maken zij zaden vruchtbaar, maar dat niet alleen: zij scheppen de zaden en vermenigvuldigen die oneindig. Dat geeft Mij de kans voor nieuwe scheppingen. Zij zetten mijn kracht in beweging. Zij zijn de dragers van het goddelijk Leven”.

deel 13 – 15 december 1921

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn altijd beminnelijke Jezus en zei: *“Mijn dochter, herorden je zelf in Mij. En weet je hoe jezelf herordent? Je zult dat doen door helemaal op te gaan in mijn Willen. Zelfs je adem, je hartslag en de lucht die je inademt moet niets anders zijn dan een éénwording met mijn Willen. Zo wordt de orde tussen Schepper en schepsel gevestigd en die gaat terug naar het begin waar die vandaan kwam. Alle dingen zijn daarin geordend, hebben de ereplaats en zijn volmaakt als zij zich niet verwijderen van het begin waaruit zij geboren zijn. Uit 't begin weggenomen, is alles ontregeld, geschonden en onvolmaakt. Alle acten die in mijn Willen worden gedaan, worden teruggebracht naar de oorsprong waar de ziel werd geschapen. Zij krijgen levens binnen het bereik van de eeuwigheid en brengen hun Schepper de goddelijke hulde en de glorie van hun eigen Willen. Alle andere acten zijn minder waard, wachten het laatste levensuur af om het oordeel te ondergaan en de straf die verdiend is. Want er is geen act verricht buiten mijn Wil – zelfs een goede act – die zuiver genoemd kan worden. Niet gericht zijn op mijn Wil is modder gooien op de mooiste werken. En dan, je zelf verwijderen van je oorsprong is straf verdienen. De schepping ontstond op de vleugels van mijn Willen en op die zelfde vleugels wil Ik dat die naar Mij terugkeert. Maar Ik wacht tevergeefs. Vandaar dat alles ontregeld is en in de war. Kom daarom in mijn Willen en schenk Mij namens iedereen eerherstel voor zoveel wanorde”.*

deel 13 – 18 december 1921

Ik voelde me erg somber en angstig vanwege de afwezigheid van mijn lieve Jezus. Na een hele dag lijden kwam Hij laat op de avond, Hij hield me innig vast met zijn armen om mijn nek en zei: *“Mijn dochter, wat gaat er niet goed? Ik zie in jou een toestand, een schaduw die jou niet doet lijken op Mij en die de stroom van zaligheid doorbreekt die bijna altijd tussen Mij en jou bestond. Alles is vrede in Mij. Daarom kan Ik in jou zelfs geen schaduw verdragen, die jouw ziel zou kunnen verduisteren. Vrede is de lente van de ziel. Alle deugden*

bloeien, groeien en verheugen zich als planten en bloemen in de schoonheid van de lentestralen van de zon die de hele natuur voorbereidt om vrucht te dragen. Als het niet voor de lente was die met haar verrukkende glimlach de planten opwekt uit de verstijving van de kou en de aarde bekleedt met een mantel van bloemen die iedereen oproept met zijn zoete verrukking om haar te bewonderen, zou de aarde vreselijk zijn en de planten zouden alleen een bron van vervinging zijn. Op dezelfde wijze is vrede de goddelijke glimlach die de ziel los maakt uit alle verstijving. Als een hemelse lente bevrijdt die de ziel van alle kilte der begeerte, van de zwakheden en wispelturigheid etc. Met een glimlach doet zij alle bloemen meer bloeien dan een veld vol gebladerte, en doet alle planten groeien waar de hemelse Kweker graag doorheen loopt en de vruchten verzamelt voor zijn voedsel. Daarom is de vredige ziel mijn tuin waarin Ik Me ontspan en amuseer.

Vrede is licht. Het is alles wat de ziel denkt, spreekt en werkt. Het brengt licht voort. De vijand kan niet dichtbij komen omdat hij zich aangevallen voelt door dit licht. Verwond en verblind wordt hij gedwongen om te vluchten om blindheid te voorkomen. Vrede is beheersing, niet alleen van zichzelf maar van anderen. In de nabijheid van een vredevolle ziel worden zij ofwel overwonnen ofwel verward en vernederd. Om deze reden staan ze dan ofwel zichzelf toe gedomineerd te worden en bevriend te blijven (met de vredige ziel) of zij vertrekken, in de war, niet in staat de waardigheid, de onverstoorbaarheid en de lieflijkheid te verdragen van een ziel die de vrede bezit. Zelfs de meeste perverse voelt de kracht die zulk een ziel bezit. Dus mijn grote glorie is Mij God van Vrede te laten noemen, de Vorst van vrede en er is geen vrede zonder Mij. Alleen Ik bezit die en Ik schenk die aan mijn kinderen als wettige kinderen die erfgenaam blijven van al mijn gaven. De wereld en de schepselen hebben deze vrede niet en wat men niet heeft, kan men niet geven. Hoogstens kunnen zij een schijnvrede belichamen die hen van binnenuit kwelt. Het is een valse vrede die in zich een druppel vergif bevat. Dit vergif stompt de wroeging van het geweten af en leidt hen naar het rijk van de ondeugd. Welnu, Ik ben vrede. Ik wil je hullen in mijn vrede zodat je nooit verward raakt en zodat de schaduw van mijn vrede – als een verblindend licht – alles en iedereen van je weghoudt die je vrede zou willen verstoren”.

deel 13 – 22 december 1921

Ik was nog steeds in mijn gebruikelijke toestand en mijn altijd beminnelijke Jezus openbaarde Zich in een schitterend licht. En dit licht verspreidde zich als een lichtregen die neerkwam op zielen. Maar veel zielen kregen deze lichtstroom niet, zij bleven afgesloten. De stroom bewoog zich naar waar die zielen vond die open waren om dit te ontvangen. Toen zei mijn lieve Jezus: “Mijn dochter, de stroom van mijn genade gaat binnen in de zielen die handelen

uit zuivere liefde. Het enige doel van hun liefde voor Mij houdt de zielen open om de stroom van al mijn genaden te ontvangen. Ik ben liefde en zij zijn liefde. Zij stromen voortdurend door Mij heen en Ik door hen. Degene die handelen voor menselijke doeleinden zijn gesloten voor Mij. Hun stroming staat open voor alles wat menselijk is en zij ontvangen de stroom van wat menselijk is. Wie handelt met het doel te zondigen krijgt de stroom van schuld en wie handelt met een duivels doel krijgt de stroom van de hel. Het doel van het handelen brengt verschillende schaduwen teweeg: het transformeert de mens in schoonheid, in licht of duisternis, in heiligheid of zonde. De mens wordt net zo, als het doel van zijn handelen is. Mijn stroming gaat daarom niet bij iedereen binnen. Omdat die afgesloten wordt door zielen die voor Mij gesloten zijn, stort die zich met meer kracht en meer overvloed uit over zielen die open zijn”.

Na deze woorden verdween Hij, maar later kwam Hij terug en vervolgde: *“Zou je Me kunnen uitleggen waarom de zon de hele aarde verlicht? Omdat die veel groter is dan de aarde. Omdat die groter is, heeft die het vermogen de hele omgeving van de aarde te hullen in zijn licht. Als die kleiner was zou die een deel, maar niet heel de aarde verlichten, omdat kleinere dingen ingewikkeld en opgenomen worden door grotere dingen. Welnu, mijn Wil is het grootste van alle vermogens. Dientengevolge verminderen al de andere vermogens in waarde en gaan op in mijn Willen, Voor het vermogen van de heiligheid van mijn Willen, leven de andere vermogens inderdaad uit eerbied voor mijn Willen. Als de vermogens bij gebrek aan mijn Willen, geloven dat zij iets groots kunnen doen, zien zij, na contact met de heiligheid en de kracht van het vermogen van mijn Willen, dat zij niets hebben gedaan. Om hun het stempel van deugd te geven word Ik gedwongen hen onder te dompelen in de onmetelijke zee van mijn Wil die niet alleen uitgaat boven alles maar ook een zweem van schoonheid geeft aan de deugden, de verschillende kleuren schept, de hemelse glans, het verblindend licht – tenzij zij worden overdekt met mijn Willen zullen de deugden goed zijn, maar niet zo mooi, met een soort schoonheid die betovert, verrukt en Hemel en aarde behaagt”.*

Nadien bracht mijn Jezus me buiten mezelf. Hij toonde me hoe onder de zee waterkanalen open gingen die ondergronds hun weg vonden en de funderingen van de steden onder water zetten. De gebouwen stortten in en de waterkanalen deden hen verdwijnen. Deze diepe wateren die zich openden verzwoegen de gebouwen ondergronds. Heel gekweld zei Jezus: *“De mens wil zich niet overgeven. Mijn rechtvaardigheid wordt gedwongen hem neer te slaan. Vele steden zullen geveld worden door water, vuur en aardbevingen”.* En ik antwoordde: *“Mijn liefde, wat zegt U? U doet dat toch niet!”* Hoewel ik Hem wilde smeken, verdween Hij.

deel 13 – 23 december 1921

Ik voelde me totaal opgenomen in het Goddelijk Willen. Mijn lieve Jezus kwam naar me toe en zei: *“Dochter van mijn Willen, terwijl jij mijn Wil doet en er in leeft, laat je meer nieuwe acten voortkomen uit mijn Wil. Jij geeft Mij de mogelijkheid tot nieuwe werken, nieuwe liefde en nieuwe kracht. Hoe gelukkig voel Ik Me dat het schepsel dat leeft in mijn Willen, Mij alle ruimte geeft om te handelen.*

Aan de andere kant, wie niet leeft in mijn Willen, bindt mijn handen en maakt mijn Willen nutteloos voor zichzelf. Mijn Wezen wordt gedragen door de onweerstaanbare drang van mijn liefde om in actie te komen. Alleen degene die in mijn Wil leeft, geeft Mij ruimte en Ik beziel zelfs zijn kleinste acten met het Goddelijk Willen. Ik weiger zelfs de simpelste dingen niet de stempel van goddelijk vermogen. Daarom bemin Ik de persoon, als die in mijn Willen leeft en omring Ik ieder van zijn acten met zoveel genade, met zoveel waardigheid en eerbied. Want Ik wil voor hem de eer en de glorie van mijn goddelijke manier van doen. Wees daarom aandachtig en denk goed na. Want als alles wat je doet gedaan wordt buiten mijn Wil, zul je niets nuttigs hebben gedaan voor je Jezus. Ach, als je toch ons wist hoe traagheid mij belast, hoe het Mij verdriet doet, je zou aandachtiger zijn, nietwaar?”

Nadien wilde ik net mijn ogen dicht doen omdat ik zo'n slaap had en ik zei bij mezelf: *“Moge ik zelfs slapen in uw Willen. Moge mijn adem getransformeerd worden in de uwe zodat ik ook doe wat Jezus doet wanneer Hij slaapt. Maar... sliep mijn Jezus echt?”*

Jezus kwam terug en vervolgde: *“Mijn dochter, mijn slaap was erg kort, maar Ik sliep wel. En Ik sliep niet voor Mijzelf maar voor de schepselen. Als Hoofd vertegenwoordigde Ik de hele mensenfamilie en Ik moest mijn Mensheid over iedereen uitspreiden om hun rust te geven. Ik zag alle schepselen bedekt met een mantel van verontrusting, strijd en rusteloosheid. Ik zag degenen die in zonde vielen en degenen die droevig achterbleven, degenen die werden beheerst door tirannie, door begeerten die zij wilden overwinnen en die kwaad bleven, degene die goed wilden doen en streden om het te doen: in één woord, er was geen vrede, omdat ware vrede alleen in je bezit is, als de wil van het schepsel teruggaat naar de Wil van zijn Schepper waar hij vandaan kwam. Buiten dit centrum, los van haar begin, is er geen vrede. Dus mijn Mensheid strekt zich in zijn slaap uit over iedereen, omwikkelt hen als met een mantel, als een kloek die haar kuikens onder haar moederlijke vleugels roept om hen te laten slapen. En aldus, Mij uitspreidend over iedereen roep Ik al mijn kinderen samen onder mijn vleugels. Ik geef sommigen vergeving van zonden, anderen overwinning van de begeerten, weer anderen sterkte in de strijd en iedereen vrede en rust. Om hun moed te geven en geen angst deed Ik het al slapend. Wie kan bang zijn voor iemand die slaapt? De wereld is niet veranderd. Zij is inderdaad meer dan ooit*

in een strijd gewikkeld. Dus Ik verlang dat zij slaapt in mijn Willen om de uitwerking van de slaap van mijn Mensheid te kunnen herhalen”.

Toen herhaalde Hij op een gekwelde toon: *“En waar zijn mijn andere kinderen? Waarom komen zij niet allen naar Mij om rust en vrede te krijgen? Roep hen naar Mij toe, roep hen allen”.*

Het kwam mij voor dat Jezus hen allen riep één voor één, maar er kwamen er maar weinig.

deel 13 – 25 december 1921

In mijn gebruikelijke toestand verscheen mijn lieve Jezus als een kleine baby. Volledig verkleumd van de kou stortte Hij zich in mijn armen en zei: *“Wat is het koud, zo koud! Warm Mij op, a.u.b. Laat Me niet in de steek en laat Me niet langer kou lijden”.* Ik drukte Hem aan mijn hart en zei: *“Ik bezit uw Willen in mijn hart. Die warmte is meer dan genoeg om U op te warmen”.* Vol vreugde zei Jezus: *“Mijn dochter, mijn Willen bevat alles en wie het bezit, kan Mij alles geven. Mijn Wil was alles voor Mij. Mijn Wil ontving Mij, vormde Mij, deed Me groeien en liet Me geboren worden. Als mijn Moeder haar bijdrage leverde door Mij bloed te geven, kon Zij dat doen omdat het mijn Wil was, die het bevatte, geabsorbeerd in Haar. Als Zij mijn Willen niet had gehad, had Zij niet kunnen bijdragen aan de vorming van mijn Mensheid. Dus het was mijn directe Wil en mijn Wil die in haar werd geabsorbeerd die Mij leven gaf. De mens had geen kracht om Mij wat dan ook te geven. Alleen het Goddelijk Willen met zijn adem voedde Mij en liet Mij geboren worden.*

Maar geloof jij dat het de koude lucht was die Me deed bevriezen? Wel nee! Het was de kilte van de harten die Me deed verstijven en hun ondankbaarheid die Mij bitter deed wenen vanaf het moment van mijn geboorte. Mijn geliefde Moeder suste Mijn gewezen, hoewel Zij zelf weende. Onze tranen vermengden zich en Ze legde Me in een kribbe om terug te keren bij mijn gewezen dat mijn kinderen bij Mij riep met mijn snikken en tranen. Ik wilde hen ontroeren met mijn tranen en mijn kreunen om Mij zo te laten horen. Maar weet je, wie na Mijn Moeder, de eerste was die Ik dicht bij Mij riep met mijn tranen in de zelfde kribbe om in liefde mijn hart uit te storten. Dat was jij, de kleine dochter van mijn Willen. Ik was zo klein dat Ik je dichtbij Me kon houden in de kribbe en mijn tranen uitstorten in je hart. Deze tranen verzegelden mijn Willen in jou en maakten jou een wettige dochter van mijn Wil. Mijn hart verheugde zich hierover, toen het zag hoe de dingen die mijn Willen in de Schepping had voortgebracht in jou terug keerden, volledig in mijn Willen. Dit was belangrijk en onmisbaar voor Mij: vanaf het moment van mijn geboorte in deze wereld, moest Ik de rechten van de Schepping bevestigen en glorie ontvangen alsof het schepsel mijn Willen nooit had verlaten. En dus werden de eerste kus en de eerste gaven van mijn kindsheid aan jou gegeven”.

Ik antwoorde: “Mijn Liefde, hoe kon dit mogelijk zijn omdat ik op dat moment niet op aarde bestond? Jezus zei: *“In mijn Wil bestond alles. Alle dingen waren voor Mij één enkel punt, Ik zag je toen, zoals Ik je nog steeds zie en al de genaden die Ik je heb gegeven zijn niets anders dan een bekrachtiging van wat Ik je al van in de eeuwigheid had gegeven. En Ik zag niet alleen jou, Ik zag binnen jou mijn kleine familie die in mijn Willen zou leven. Hoe gelukkig was Ik daarmee, zij kalmeerden mijn wenen en gaven Me warmte. Een kring rondom Mij vormend, verdedigden ze Mij tegen de trouweloosheid van de andere schepselen”*.

Ik bleef vol gedachten en twijfels achter. Jezus: *“waarom twijfel je? Ik heb je nog steeds niets gezegd over de relaties die bestaan tussen Mijzelf en de ziel die leeft in mijn Willen. Op dit moment wil Ik je vertellen dat mijn Mensheid leefde in de voortdurende stroming van de Goddelijke Wil. Als Ik zelfs maar één keer zou ademen niet bezield door het Goddelijk Willen zou Mij dat vernederen. Welnu, wie in mijn Wil leeft is Mij het meest nabij: hij is de eerste van allen die de vruchten en de uitwerking krijgt van alles wat mijn Mensheid deed en leed”*.

deel 13 – 27 december 1921

Ik bleef in mijn gebruikelijke toestand en mijn lieve Jezus zei: *“Mijn dochter, telkens als de ziel mijn Willen binnengaat, begint dat te weerspiegelen in de spiegel van de Godheid en als het weerkaatst wordt, krijgt zij de goddelijke trekken die haar binden aan de Godheid. Als die hun eigen gelijkenis in de ziel aantreffen, herkennen zij die als hun eigen familie. Zij geven hun een plaats te midden van hen en delen hun geheimen met hen. Als zij hun Willen herkennen in de ziel als centrum van leven, laten zij die toe in dat eeuwige punt en verrijken die met alles wat eeuwigheid bevat. Oh, hoe mooi is het om dit kleine beeld van ons te zien, gevuld met alles wat eeuwigheid bevat. Omdat de ziel zo klein is voelt zij zich verloren en overstroomd omdat zij het niet in zich zelf kan bevatten. Maar de liefde, het ontplooiën van het leven van ons Willen in de ziel, stimuleert de reflectie in Ons en onze eeuwige golven gaan voort als een machine waarvan de motor nooit stopt. Oh, wat hebben Wij een goede tijd.*

Dit was het enige doel van de schepping van de mens, met als model ons Willen: hij met Ons en Wij met hem, om onze vreugde en tegelijkertijd om de mens gelukkig te maken in alles. Toen de eenheid van de mens met onze Wil was verbroken, begon ons verdriet en het ongeluk van de mens, zodat het doel van de schepping mislukte. Wie maakt deze mislukking weer goed, wat leidt tot opbrengsten van onze Schepping. Het is de ziel die leeft in onze Wil. Zulk een ziel laat al de andere generaties achter zich. Bijna alsof zij de eerste was om

door Ons geschapen te worden, zet zij zichzelf in de orde, in het doel waarvoor Wij de mens schiepen.

Ons Willen en dat van de ziel worden als één geheel en werkend met het Goddelijk Willen handelt onze Wil in het menselijk willen en hier beginnen onze goddelijke opbrengsten in de menselijke wil, en het doel van de Schepping is al in wording. En omdat onze Wil oneindige wegen gaat, herstelt Die, mits Deze een ziel vindt die onze Wil toestaat te handelen, onmiddellijk het fiasco van al de andere menselijke willen. Daarom overtreft onze liefde voor deze ziel onze liefde voor alle andere schepselen samen. Terwijl onze Wil is vertrapt en veracht door de andere schepselen, heeft deze ziel de waardigheid, eer, glorie, het bewind en het leven van onze Wil hersteld. Hoe zouden Wij haar niet alles kunnen geven". Toen drukte Hij mij aan zijn hart alsof Hij zijn liefde niet langer kon bedwingen en vervolgde: "Ik geef alles, alles aan de kleine dochter van mijn Willen. Ik wil voortdurend in contact zijn met jou: jouw gedachten zullen de uitstraling zijn van mijn wijsheid. Jouw blik zal de uitstraling zijn van mijn licht. Jouw adem, je hartslag en je actie zullen voorafgegaan worden door contact met Mij en dan zullen zij leven hebben.

Wees aandachtig en besef bij alles wat je doet dat het een uitstraling van Jezus is die naar je toekomt".

deel 13 – 28 december 1921

Ik voelde me bijzonder gekweld, met een beklemming die me een gevoel gaf of ik stervende was vanwege bepaalde dingen die niet beschreven hoeven te worden. Toen kwam mijn lieve Jezus en hield mij in zijn armen om mij te ondersteunen en kracht te geven en één en al lieflijkheid en goedheid zei Hij: "Mijn dochter, wat is er? Wat is er? Je bent te beklemd en Ik wil dat niet". Ik antwoordde Hem: "Mijn Jezus, help me, laat me niet achter met zoveel bitterheid. Het bedrukt me het meest dat er een willen in me opkomt dat U wil zeggen: Deze keer zult U mijn wil doen en niet ik de Uwe. Alleen deze gedachte van mij geeft mij de dood. Oh, hoe waar is het dat uw Wil leven is. Maar de omstandigheden drijven me daartoe. God, help mij. En ik brak in tranen uit. En Jezus liet zijn handen baden in mijn tranen en drukte zich meer tegen mij aan en vervolgde: "Mijn dochter, houd moed, wees niet bang, Ik ben er helemaal voor jou. Zie hoe mooi mijn handen zijn, versierd met parels van tranen van iemand die bang is om mijn Wil niet te doen. Geen enkele daarvan is op de grond gevallen. Luister nu en word rustig. Ik zal doen wat je voelt, maar niet omdat jij het wilt, maar alsof Ik het wilde. Ben jij niet tevreden? Bovendien is het nodig je toestand wat op te schorten. Ik heb niemand om je aan toe te vertrouwen, die het zou kunnen. Zij hebben hun hart bedekt met een ijzeren pantser. Mijn woorden worden noch gehoord, noch begrepen. De zonden zijn afschuwelijk, de heiligschennissen ontzaglijk. De plagen staan al gereed aan de poorten van de

stad. Het sterftecijfer zal hoog zijn. Dus wat uitstel zoals jij wilt in jouw situatie, verhindert het verloop van mijn rechtvaardigheid. Jij zult Mij de vrijheid geven om te komen en Ik trek Me terug zonder dat jij uit mijn Wil treedt en Ik zal je geven wat nodig zal zijn voor jou”.

Ik bleef meer dan ooit verbitterd door zoveel andere dingen die Jezus me heeft gezegd wat betreft onze droevige tijden, maar ik was rustig omdat Hij mij verzekerd heeft dat ik niet uit zijn Wil zou treden. Maar de volgende dag kwam mijn koningin Moeder met het kindje Jezus, gaf Hem in mijn armen en zei: *“Mijn dochter, houd Hem goed vast, laat Hem niet gaan. Als je eens wist wat Hij wil doen. Bid, bid, gebed in zijn Wil verrukt Hem, brengt Hem in vervoering. Tenminste zal hun een deel van de plagen worden bespaard”.* Na deze woorden verdween Zij en ik keerde terug naar de tragische onzekerheid dat ik Jezus had verleid om mijn wil te doen.

deel 13 – 3 januari 1922

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kwam mijn altijd beminnelijke Jezus en zei: “Dochter van mijn Willen, kom in mijn Wil opdat ge het verband leert kennen tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil die het schepsel heeft vernietigd sinds de Hof van Eden. De ziel die geen ander leven kent dan het leven van mijn Wil, bouwt dat weer op, verbindt zich daar weer mee, herstelt alle verbanden die ze hebben verbroken, verbanden met de schepping en met het begin van het bestaan. Dit waren banden van eenheid tussen Schepper en schepsel, relaties van gelijkenis, heiligheid, kennis, macht. Alles wat Ik bevat breng Ik in relatie met de mens, met de orde van alle geschapen dingen waaronder hij de eerste plaats inneemt. Welnu, de mens verbrak door zich te onttrekken aan mijn Wil, al die banden al die banden en verbond zich met de zonde, met de begeerten, met zijn meest woeste vijand. Dus de ziel die leeft in mijn Willen verheft zich zo hoog dat zij allen achter zich laat en plaatst zich in de orde tussen Mij en zichzelf, plaatst zich weer aan het begin en zet alle verbroken relaties weer in hun kracht. Alle geschapen dingen maken haar het hof en erkennen haar als hun wettige zuster en voelen zich vereerd als ze door haar gedomineerd worden. Het doel waarvoor zij werden geschapen – bevolen te worden en te gehoorzamen aan haar kleinste wenken, is al een voldongen feit zodat heel de natuur eerbiedig rondom haar staat en jubelt als zij tenslotte ziet hoe hun God de glorie ontvangt voor het doel waarvoor Hij haar heeft geschapen: de mens te dienen. Golven van vuur, licht, water en koude zullen zich door haar laten bevelen en trouw gehoorzamen..

En zoals Ik mijn liefde direct voorbereidt als het middel om de mens te redden door uit de hemel neer te dalen en mens te worden, zo zal de ziel die in mijn Willen leeft, het begin herstellen volgens haar eeuwige oorsprong waaruit zij

ontstond. Al voor dat mijn Mensheid zich vormde, kuste en aanbad zij mijn bloed, mijn wonden, aanbad zij mijn stappen, mijn werken en stelde een waardige hofhouding samen voor zijn Mensheid. O ziel die in mijn Willen leeft, gij alleen zijt het doel van de glorie van de schepping, de waardigheid, het eerbetoon voor zijn werken en de voltooiing van mijn Verlossing. In jou centraliseer Ik alles. Alle verbanden zijn voor jou hersteld. En als ge door zwakte tekort schiet, zal Ik voor de waardigheid en de eer van mijn Wil alles voor je aanvullen. Wees daarom aandachtig en geef het toppunt van vreugde aan je Jezus”.

deel 13 – 5 januari 1922

Ik voelde me erg droevig en mijn lieve Jezus kwam naar me toe, klemde me Zich aan mij vast en zei: *“Mijn dochter, jouw gekweldheid weegt zwaarder op mijn hart dan die van Mij en Ik kan niet verdragen dat je zo bedroefd bent. Wat ’t ook kost, Ik wil je gelukkig zien. Ik wil om je lippen weer de glimlach zien als teken van de zaligheid van mijn Willen. Zeg Me daarom, wat verlang je dat je weer gelukkig zal maken? Is het mogelijk dat Ik, na zo ’n lange periode dat je Me niets hebt geweigerd, je niet alles zou geven wat je verlangt en je gelukkig maakt?”*

Ik antwoordde: *“Mijn Liefde, wat ik verlang is dat U me de genade geeft dat ik altijd, altijd uw Wil doe – dat is genoeg. Ik ben zo bang dat ik uw Wil niet doe: zou het niet het grootste ongeluk voor me zijn als ik uw Wil niet doe, zelfs in de kleinste dingen. En toch, uw eigen voorstellen en zorg leiden me hier naar toe, omdat ik zie dat het niet uw Wil is, maar omdat U me gelukkig wil maken en mijn hart wil bevrijden van de droefheid waarmee het is doordrongen, wilt U mijn hart doen. Ach, Jezus, Jezus, Sta het niet toe. Als U me gelukkig wil maken heeft uw macht toch wel andere manieren om mijn gekweldheid weg te nemen”.*

Jezus:

“Mijn dochter, mijn dochter, dochter van mijn Wil. Nee, wees niet bang: dit zal nooit gebeuren, en onze willen zullen zelfs niet verwond worden. Als er een wonder nodig is zal Ik het doen, maar onze willen zullen nooit scheiden. Dus, kalmeer en wees getroost. Luister: Mijn Wezen wordt voortgestuwd door een onweerstaanbare kracht: Zich mee te delen aan het schepsel. Ik heb steeds zoveel andere dingen tegen je te zeggen, zo veel andere waarheden die je niet weet en zij dragen alle het geluk dat ieder bezit. In verhouding tot het aantal waarheden die de ziel kent, krijgt zij verschillende soorten geluk. Als ze je hart droevig aantreffen, voelen zij hun geluk overschaduwd en zij zijn niet in staat zich vrij te uiten. Ik ben als een gelukkige vader die de volheid bezit van alle soorten geluk en die al zijn kinderen gelukkig wil maken. Welnu, als hij één van zijn kinderen ziet die Hem werkelijk liefheeft en dit kind is droevig en bezorgd, wil Hij zijn kind koste wat kost gelukkig maken en zijn moeilijkheden weg

nemen. Als de vader weet dat de droefheid te wijten is aan de liefde die zijn kind voor Hem heeft, zal de vader niet rusten: hij gebruikt al zijn middelen en brengt ieder offer om zijn kind gelukkig te maken. Daar lijkt Ik op. Omdat Ik weet dat jouw gekweldheid komt omwille van Mij, als Ik je niet terug zie keren naar je toestand van geluk en vol van mijn eigen geluk, zal Ik ongelukkig worden, wachtend op jouw terugkeer in de armen van mijn geluk”.

deel 13 – 11 januari 1922

In mijn gebruikelijke toestand dacht ik na over de heilige Goddelijke Wil en ik zei bij mezelf: “Alle kinderen van de Kerk zijn leden van het Mystieke Lichaam waarvan Jezus het Hoofd is. Welke plaats zullen de zielen die de Goddelijke Wil bezitten innemen in dit Mystieke Lichaam?”

Mijn altijd welwillende Jezus kwam naar me toe en zei: “*Mij dochter, de Kerk is mijn Mystieke Lichaam waarvan Ik de glorie ben: het Hoofd. Maar om binnen te kunnen gaan in dit Mystieke Lichaam moeten de leden uitgroeien tot de juiste gestalte, anders misvormen ze mijn Lichaam, maar helaas, hoevelen zijn er die niet alleen niet de juiste gestalte hebben, maar die verrot zijn en vol zweren, zo erg dat die afschuw wekken bij mijn Hoofd en bij de andere gezonde ledematen. Welnu, de zielen die in mijn Willen leven zullen voor het Lichaam, mijn Kerk, zijn als de huid voor het lichaam. Het lichaam heeft zowel een inwendige als een uitwendige huid: In de huid loopt de bloedcirculatie die het leven geeft aan het hele lichaam en krachtens deze circulatie bereiken de ledematen van het lichaam hun juiste afmetingen. Als er geen huid en bloedcirculatie was, zou het menselijk lichaam vreselijk zijn om te zien en de ledematen zouden niet uitgroeien tot hun juiste afmetingen.*

Zo kun je zien hoe noodzakelijk voor Mij deze zielen zijn die leven in mijn Willen. Omdat Ik hen bestemd heb als huid voor het lichaam van mijn Kerk en als circulatie van het leven voor alle ledematen, zullen zij degenen zijn die de juiste groei zullen bewerken van de ledematen die niet gegroeid zijn en zij zullen de ledematen genezen die verwond zijn. Door voortdurend in mijn Willen te leven zullen zij de frisheid, schoonheid en pracht herstellen van het hele Mystieke Lichaam en alles gelijk maken aan mijn Hoofd dat met heel zijn majesteit zetelt boven alle ledematen. Daarom kan het einde der dagen niet komen als Ik niet deze zielen heb die leven als verloren in mijn Willen. Zij zijn voor Mij meer van belang dan al het andere. Wat zou dit Mystieke Lichaam in het hemels Jeruzalem zijn zonder hen? Als Ik hen meer van belang vind dan al het andere, dan moet het voor jou ook van meer belang zijn dan al het andere, als je Me bemint.

Van nu af aan zal Ik aan de acten in mijn Willen het vermogen geven om het leven te laten circuleren in het hele Mystieke Lichaam van de Kerk, zoals de bloedsomloop in het menselijk lichaam. Jouw acten verspreid over de onmetelijkheid van mijn Willen, zullen zich uitstrekken over allen en zoals de

huid de ledematen bedekt zal die de geschikte groei schenken. Wees daarom aandachtig en trouw”.

Nadien bad ik volledig overgegeven aan de Wil van Jezus en bijna zonder te denken heb ik gezegd: “Mijn Liefde, alles in uw Willen: mijn kleine verdrietigheden, mijn gebeden, mijn hartslag, mijn ademhaling, alles wat ik ben en wat ik kan, verbonden met alles wat Gij Zijt om de geschikte groei te geven aan de ledematen van het Mystieke Lichaam”. Jezus hoorde me, liet zich opnieuw zien en glimlachend van voldoening voegde Hij eraan toe: *“Wat mooi om in jouw hart mijn waarheden te zien als bron van leven die zich direct ontwikkelen en uitwerken waarvoor ze zijn meegedeeld. Reageer daarom en het zal mij een eer zijn en zodra Ik zal zien hoe een waarheid zich ontwikkelt, zal Ik een andere bron van waarheid doen ontspringen”.*

deel 13 – 14 Januari 1922

Ik bevond me buiten mezelf. Ik zag de Hemel open en een Licht dat ontoegankelijk was voor welk schepsel dan ook. Stralen kwamen vanuit dit Licht naar beneden die alle hemelse en aardse schepselen en ook die in het vagevuur overstraalden. Sommige stralen waren zo overweldigend dat zelfs al zou een toeschouwer ermee bedekt worden verrukt en gelukkig gemaakt erdoor, hij toch niet zou weten hoe uit te drukken wat zij bevatten. Andere stralen waren minder overweldigend en het was moeilijk verband te leggen tussen de schoonheid, het geluk en de waarheid die zij inhouden.

De kracht van het licht was zo groot dat ik er niet zeker van was of mijn kleine brein wel in staat was weer tot zich zelf te komen. Als mijn Jezus mij had opgewekt met zijn woorden, zou menselijke kracht mij niet hebben kunnen terug trekken uit dat Licht om mij weer tot leven te wekken. Maar helaas ik ben nog steeds niet waardig voor mijn hemels vaderland. Mijn onwaardigheid dwingt mij in ballingschap rond te zwerven! Maar oh, hoe zwaar is dat voor mij.

Toen zei Jezus: *“Mijn dochter, laat ons samen teruggaan naar je bed. Wat je ziet is de H. Drie-eenheid die alle schepselen in zijn hand houdt. Louter met zijn adem geeft Die leven, behoudt, zuivert en maakt gelukkig. Er is geen schepsel dat er niet van afhangt. Zijn Licht is ontoegankelijk voor ‘t geschapen brein. Als iemand er binnen wil gaan, zou er met hem hetzelfde gebeuren als met iemand die een groot vuur wil binnen gaan: omdat hij niet genoeg kracht en warmte heeft, zou hij verteerd worden door dit vuur. Gestorven, zou hij daarom niet kunnen spreken over de hoeveelheid noch over de hitte die dat vuur bezit. De stralen zijn de goddelijke vermogens, sommige vermogens zijn minder aangepast aan het geschapen brein. Daarom is hij wel zo gelukkig om die te zien, maar niet om er iets over te vertellen. De andere goddelijke vermogens,*

meer aangepast aan het menselijke brein, zijn benoembaar, maar stamelend, omdat niemand over Hen kan spreken op een juiste en waardige wijze. De vermogens, meer aangepast aan het menselijk brein, zijn de liefde, de barmhartigheid, de goedheid, de schoonheid, de rechtvaardigheid en de kennis. Laten wij daarom samen met Mij onze hulde brengen namens allen, door dankzegging, lofprijzing en aanbidding voor zoveel goedheid jegens alle schepselen". Na samen met Jezus gebeden te hebben, ben ik weer in mezelf teruggekeerd.

deel 13 – 17 januari 1922

Ik volgde de Passie van mijn Jezus, Plotseling bevond ik me buiten mezelf en ik zag hoe mijn altijd beminnelijke Jezus door de straten werd gesleept, werd vertrappeld en meer geslagen dan in de Passie zelf. Hij werd zo barbaars behandeld dat het afschuw opwekte om 't te zien. Ik trad nader tot mijn Jezus om Hem van onder de voeten van die vijanden weg te trekken die leken op zoveel vleesgeworden demonen. Hij wierp zich in mijn armen alsof Hij verwachtte dat ik Hem zou verdedigen en Ik heb Hem naar mijn bed gebracht. Na enkele minuten stilte, alsof Hij wilde rusten, zei Hij: *"Mijn dochter, heb je gezien hoe ondeugd en begeerte triomfantelijk door de straten gaan en hoe het goede wordt vertrappeld, geslagen en vernietigd. Het goede ben Ik. Er is niets goeds dat het schepsel doet waar Ik niet binnenin ben. En al het goede wat het schepsel doet is een slokje leven dat hij zijn ziel geeft, zodat naargelang het schepsel goede dingen doet, zoveel meer leven groeit in zijn ziel. Het maakt haar sterker en meer geschikt voor andere goede acten. Opdat deze acten vrij zijn van giftige bestanddelen moeten die rechtschappen zijn, zonder menselijke doeleinden. Alleen om Mij te behagen. Anders, wie weet hoeveel gij zelfs de acten die mooier en heiliger lijken, bevatten. En Ik die zuiver goedheid ben, onvlucht deze vervuilde acten en deel geen leven mee. Ondanks dat hij het goede lijkt te doen, ontbeert het goede het leven en zij voeden zich met wat hun de dood bezorgt. Het kwaad berooft de ziel van het kleed der genade, misvormt haar en dwingt haar het gif te slikken wat haar direct doet sterven. Arme schepselen, gemaakt voor het leven, voor het geluk, voor de schoonheid! De zonde geeft niets anders dan druppels van de dood, van ongeluk en lelijkheid die alle levenssappen wegnemen en haar maken tot droog hout om meer intens te branden in de hel".*

deel 13 - 20 januari 1922

Ik maakte me veel zorgen, samen met het feit dat ik mezelf als zeer slecht beschouwde. Alleen Jezus kon de ellendige toestand van mijn ziel kennen. Mijn zoete Jezus, één en al goedheid zei: *"Mijn dochter, wat maakt je zo bedrukt? Weet je wat je eigen dingen in mijn Wil zijn? Als vele smerige kapotte lompen*

die de ziel meer oneer geven dan eer en haar er aan doen denken dat zij arm is en dat zij niet eens één fatsoenlijk kleed bezit. Als Ik een ziel in mijn Willen wil roepen, om daar haar verblijf te vestigen, doe Ik als een groot heer die één van de armsten in zijn paleis wil opnemen door haar het uniform van de armen te laten afleggen en zich te kleden volgens haar toestand, een leven leidend samen met Hem en deelnemend aan al zijn bezittingen. Welnu, deze heer gaat langs alle straten van de stad en waar hij een van de armsten vindt, dakloos, zonder bed alleen met smerige lompen die haar bedekken, neemt hij haar in liefdestriomf mee naar zijn paleis. Hij beveelt echter dat zij haar lompen uitdoet, zich wast en de mooiste kleren aandoet. Om de herinnering aan haar armoede uit te wissen verbrandt Hij haar lompen, omdat hij zo rijk zijnde, in zijn huis geen dingen toestaat die doen denken aan armoede. Welnu, als de arme zijn lompen betreurt en bedroefd is dat niets van haar is, zou zij dan niet de goedheid en grootmoedigheid van die heer beledigen?

Zo ben Ik. En wanneer die heer in een stad rondloopt, Ik loop rond in de wereld en misschien in hele generaties en waar Ik de kleinste vind, de armste, neem Ik haar mee en plaats haar binnen het eeuwige bereik van mijn Willen en zeg: Werk samen met Mij in mijn Wil. Wat van Mij is, is van jou. Als je iets van jezelf hebt, laat het los, want in de heiligheid en de onmetelijke rijkdom van mijn Wil is het niets anders dan schamele lompen. Wie zijn eigen verdiensten wil vasthouden is er de knecht van, en de slaaf, niet de zoon. En vervolgens, wat zijn alle verdiensten die je kunt verwerven vergeleken met een enkele act van mijn Wil. Niets, niets. En dan, wat zijn jouw verdiensten vergeleken met de mijne? In mijn Willen zul je die allemaal vinden en Ik maak je tot meesteres ervan. Ben je niet tevreden?

Luister mijn dochter, Ik wil dat je alles terzijde schuift. Je zending is zeer groots. En meer dan woorden verwacht Ik daden van jou. Ik wil dat alles voor jou staat in de onafgebroken act van mijn Willen. Ik wil dat jouw gedachten in mijn Willen bewegen, dat zij uitgaan boven alle menselijke ratio, dat de mantel van mijn Willen hangt over alle geschapen breinen en verheven tot bij de troon van de Eeuwige, bied dan al de menselijke geslachten aan, met het stempel van de eer, van de glorie van mijn Goddelijke Wil, spreid de mantel van mijn Willen over alle menselijke blikken, over alle woorden en leg in 't voorbijgaan jouw ogen en je woorden over al die van hen en bekrachtig die met mijn Willen. Verhef je opnieuw tot bij de verheven Majesteit en breng Hem eer alsof allen gebruik hadden gemaakt van zicht en woord volgens mijn Willen. En wanneer ge werkt, ademt, je hart klopt, laat je beweging ononderbroken zijn. Jouw weg is zeer lang en moet de hele eeuwigheid doorlopen. Als je eens wist hoeveel je verliest als je één keer stil houdt en hoe je Mij berooft, niet van menselijke eer maar van goddelijke. Dit zijn de verdiensten waarvoor je bang moet zijn die te

verliezen, niet je lompen en je ellende. Daarom meer aandacht en beweeg in mijn Willen”.

deel 13 – 25 januari 1922

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd beminnelijke Jezus kwam naar me toe en zei: “Mijn dochter, hoe meer waarheden Ik je openbaar des te meer bijzondere soorten van zaligheden Ik je schenk als een gave. Iedere waarheid bevat in zichzelf een speciale zaligheid, geluk, vreugde en schoonheid. Dus iedere bijkomende Waarheid die je te weten komt brengt bij je binnen zaligheid, geluk, vreugde en schoonheid waarmee je wordt verrijkt.

Het zijn goddelijke zaden die de ziel ontvangt. Die aan anderen openbaren betekent deze zaden doorgeven en wie die ontvangt verrijken. Welnu, de waarheden die gekend zijn op aarde zullen, omdat het goddelijke zaden zijn die uitbloeien tot zaligheid, vreugde etc. elektrische communicatiedraden in de Hemel zijn – als de ziel in het paradijs is. De Godheid zal vanuit zijn schoot net zoveel acten van zaligheid voort laten komen als er waarheden bekend zijn. Oh, hoe zullen die door hen uitstromen als vele verschillende onmetelijke zeeën.

Jij hebt het zaad al. Door het zaad te bezitten, bezit je de ruimte die deze onmetelijke zeeën van geluk, vreugde en schoonheid kan ontvangen. Voor wie het zaad niet bezit, voor wie op aarde geen waarheid heeft gekend, is er geen lege ruimte om deze zaligheden te ontvangen. Het is als een kind dat niet alle talen heeft willen leren: als hij opgroeit en die talen hoort spreken die hij niet wilde leren of die hem niet ter studie werden aangereikt, zal hij niets begrijpen. Want zijn verstand bleef gesloten doordat hij niet wilde studeren en hij deed geen poging om een plekje in zijn brein voor te bereiden om die talen te verstaan. Hij zal hoogstens verbaasd zijn en genieten van het geluk van de anderen. Maar hij zal het geluk van de anderen niet bezitten noch er de oorzaak van zijn. Je ziet dus wat het betekent een waarheid meer of minder te bezitten. Als iedereen wist welke grote gaven zij misten, zouden ze proberen elkaar te overtreffen in het aanleren van die waarheden. Welnu, waarheden zijn de beheerders van mijn zaligheden en tenzij Ik die aan de zielen openbaar, kunnen zij het geheim dat zij bevatten niet ontsluiten. Waarheden zwemmen in mijn Godheid en wachten op hun beurt om goddelijke middelen te worden en Mij bekend te maken en te openbaren hoeveel meer zaligheden Ik bevat. Hoe langer die waarheden in mijn schoot verborgen blijven hoe heerlijker de geur en majesteit waarmee zij voortgaan schepselen te overstromen en mijn glorie te openbaren.

Geloof je dat de hele Hemel al vol is met mijn gaven? Nee, nee. Oh, hoeveel blijft er nog te genieten wat tot op vandaag nog geen vreugde geeft. Ieder

schepsel dat één waarheid meer heeft bekomen dan de anderen, een waarheid die onbekend was, zal in zichzelf het zaad dragen om nieuw geluk uit te dragen, nieuwe vreugden en nieuwe schoonheid voor Mij waarvan die zielen een oorzaak en een bron zullen zijn en waarin de anderen zullen delen. Het einde van de tijd zal niet komen voor Ik zielen vind die geschikt zijn om al mijn waarheden te openbaren en het hemelse Jeruzalem te laten weergalmen van mijn totale glorie, zodat alle hemelingen zullen delen in al mijn zaligheden. Er zijn er die een directe oorzaak zijn omdat zij de waarheden hebben gekend. En er zijn er die zijn als een indirecte oorzaak via de persoon die de waarheid heeft gekend.

Welnu, mijn dochter, Ik wil je iets vertellen om je te troosten opdat je aandacht zou besteden en zou luisteren naar mijn waarheden: de waarheden die Mij het meest verheerlijken zijn die mijn Wil betreffen. De voornaamste reden dat Ik de mens schiep was dat zijn wil één zou zijn met zijn Schepper. Maar de mens die zich teruggetrokken heeft van mijn Wil maakte zich onwaardig om de waarde en de uitwerking te kennen en al de waarheden die mijn Wil bevat.

Dit is de reden voor alle aandacht die Ik je schenk zodat tussen jou en Mij, onze willen zullen samen gaan en altijd in volledige overeenstemming met elkaar blijven, zodat de ziel de deuren kan openen en zich geschikt maakt om de waarheden te kennen die mijn Wil bevat. De eerste deur die geopend moet worden is die van het verlangen om in mijn Willen te leven. De tweede is Die te willen leren kennen en de derde is Die te waarderen. Ik heb daarom voor jou de deuren van mijn Wil geopend zodat je de geheimen zult kennen die de mens in mijn schoot heeft verborgen en zodat je de uitwerking en de waarde zult kennen die Die bevat. Hoe meer waarheden je leert kennen van mijn Wil, hoe meer zaden je krijgt en hoe meer goddelijke beveiligers je omgeven, Oh, hoeveel vreugde rondom jou, omdat zij iemand hebben gevonden aan wie zij hun geheim kunnen toevertrouwen. Maar zij zijn het meest verheugd als zij je de Hemel in leiden waar de Godheid – bij je binnenkomst – veel verschillende zaligheden onder hen zal verspreiden van vreugde, geluk en schoonheid die niet alleen jou zullen overspoelen, maar al de hemelingen zullen daar ook in delen. Oh, hoe ziet de Hemel uit naar jouw komst om genoeg te vinden in deze nieuwe vreugden”.

deel 13 – 28 januari 1922

Ik was aan het bidden en mijn lieve Jezus trok me naar Zich toe en veranderde me helemaal in Zichzelf, Hij zei: “Mijn dochter, laten we samen bidden om de Hemel te kunnen bekeren en te voorkomen dat de aarde nog verder vervalst in de stroom van kwaad”.

Toen baden we samen en Hij vervolgde: “Terwijl mijn Mensheid op de aarde was, bevond Die zich heel dicht bij de Godheid. Omdat die niet te scheiden was

van de Godheid, ging Ik alleen maar binnen in de onmetelijkheid van de eeuwige Wil en Ik opende vele bronnen voor het welzijn van schepselen. Want Ik gaf de mensenfamilie het recht om deze bronnen te benaderen die waren opengesteld door een God-mens en er uit te nemen wat hij maar wilde. Ik vormde daarom de bron van liefde en ook die van gebed, eerherstel, vergeving, een bron van bloed en een van glorie. Welnu, wil je weten wie deze bronnen in trilling brengt zodat die opbruisen en overvloeien en daardoor over de hele aarde stromen. Het is de ziel die binnentreedt in mijn Willen. Als zij binnengaat en zij wil lief hebben, nadert zij de bron van liefde. Door lief te hebben of door de intentie van lief te hebben komt de bron in trilling. De wateren die in beweging zijn gebracht breiden zich uit, vloeien over en verspreiden zich over de hele aarde. Soms is de trilling zo sterk dat er golven zo hoog worden dat die de Hemel raken en zich verspreiden over het hemels vaderland. Als deze ziel wil bidden, eerherstel brengen, vergeving afsmeaken, voor zondaars, of Mij wil verheerlijken, brengt zij de bron van gebed, eerherstel of vergeving in beweging. En deze bronnen bruisen op, vloeien over en verspreiden zich over iedereen. Om hoeveel gaven heeft mijn Mensheid gesmeekt ten gunste van de mens? Ik liet de deuren open zodat zij naar believen konden binnengaan, maar hoe weinigen gaan er binnen!”

deel 13 – 30 januari 1922

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn aanbiddelijke Jezus en toen Hij zag dat ik niet wilde opschrijven wat Hij zei, sprak Hij mij toe met een waardigheid die me deed beven: *“Mijn dochter, mijn woord is scheppend en als Ik spreek en Ik een waarheid bekend maak, die Mij toebehoort, breng Ik niets minder dan goddelijke scheppingen voort in de ziel. Toen Ik de Hemel schiep met slechts één Fiat, maakte Ik het uitspansel van de hemelen en tooide die met ’n miljard sterren, zo talrijk dat er geen plaats op aarde is waar je deze hemel niet kunt zien (Als je vanuit een bepaalde plaats de hemelen niet zou kunnen zien, zou dat een ontregeling zijn van de creatieve kracht en sommigen zouden kunnen zeggen dat de creatieve kracht niet het vermogen heeft om zich overal uit te strekken). Dus mijn waarheden zijn meer dan de Hemel die ik iedereen wil leren kennen, zoals vele sterren (waarheden) van mond tot mond gaan om voor Mij de Hemel te versieren met de waarheden die Ik heb geopenbaard. Als het schepsel mijn waarheden wil verbergen, zou het zijn of het schepsel Mij wilde belemmeren. Ik die de Hemel schiep. Als zij het geheim zou willen achterhouden is dat een ontbering voor Mij. Het zou zijn alsof iemand de anderen zou willen beletten naar de hemelen te kijken, naar de zon en alles wat Ik heb geschapen om zo te voorkomen dat Ik bekend word. Ach, mijn dochter, waarheid is licht en licht verspreidt zich alleen vanuit zichzelf. Maar om het te verspreiden is het*

noodzakelijk het bekend te maken. De rest doet het zelf. Anders zal het onderdrukt blijven en mist het 't vermogen om te kunnen verlichten en de weg in te slaan die het verlangt. Wees daarom voorzichtig en verhinder Mij niet om het licht van mijn waarheden te verspreiden”.

deel 13 – 2 februari 1922

Vanmorgen kwam mijn altijd lieflijke Jezus, een en al goedheid en lieflijkheid. Hij droeg een koord over zijn arm en in zijn hand een stuk gereedschap, alsof Hij iets wilde doen. Toen nam Hij het koord van zijn arm en deed het om mijn middel waarna Hij het gereedschap vast maakte in het centrum van mijn persoon. Een meettoestel dat ronddraaide d.m.v. een wielje in het midden van het instrument nam de maat van mijn hele persoon om te zien of alle delen gelijk waren. Hij bekeek erg nauwgezet of het meetinstrument als het ronddraaide, overal volmaakt gelijk was. Toen Hij deze gelijkheid constateerde zuchtte Hij van grote vreugde en zei: *“Als het niet gelijk was geweest, zou Ik niet hebben kunnen volbrengen wat Ik verlangde. Ik ben vast besloten om er, koste wat koste, een wonder van genade van te maken”.*

Welnu het wielje in het centrum leek op een kleine zonnecirkel. Jezus bewonderde Zichzelf er binnen in als om te zien of zijn aanbiddenswaardige Persoon, in zijn geheel weer zou verschijnen in de zonnecirkel. Toen zijn Persoon weer zichtbaar was in die cirkel, was Jezus erg gelukkig en het leek of Hij bad. Op dat zelfde moment daalde vanuit de Hemel nog een ander wiel van licht neer dat het zelfde was als dat in het centrum van mijn persoon, maar het maakte zijn stralen niet los van de Hemel. Zij voegden zich samen, en Jezus plaatste die met zijn allerheiligste handen in mij. Hij vervolgde: *“Voor dit moment heb Ik er een kerf in gemaakt en het verzegeld. Later zal Ik denken over de uitvoering van wat Ik heb gedaan”.*

Toen verdween Hij. Ik was verbaasd maar Ik wist niet wat het betekende. Ik begreep alleen dat Jezus om binnenin ons te werken, in alle dingen de grootste gelijkheid verlangt. Anders werkt Hij in onze ziel tot een bepaald punt en wij vernietigen het tot een zeker punt. Ongelijke dingen zijn altijd lastig en gebrekkig. Als men er ergens tegen wil laten steunen is er het gevaar dat het ongelijke deel de oorzaak wordt dat het op de grond valt. Op een dag wil een ziel die niet altijd stabiel is, iets goeds doen en iets ondersteunen. De volgende dag is zij niet langer herkenbaar: lusteloos en ongeduldig, zodat men niet op deze ziel kan rekenen.

Hierna kwam mijn Jezus terug. Hij trok mij in zijn Willen en zei: *“Mijn dochter, de aarde vermenigvuldigt het zaad dat er in gezaaid wordt door het zaaien van*

het zaad vanuit haar oorsprong. Mijn Wil reikt verder dan de aarde. Het zaad van mijn Willen wordt in zielen gezaaid, doet veel andere beelden ontstaan gelijk aan Mijzelf om te ontkiemen en te vermenigvuldigen. Mijn Willen doet mijn kinderen tot leven komen en vermenigvuldigt hen. Weet echter dat alle acten gedaan in mijn Willen zijn als de zon, dat alle 't licht ontvangen, de warmte en het goede dat de zon bezit. Niemand kan voorkomen dat iemand vreugde vindt in de gaven van de zon zonder de ander van iets te beroven. Iedereen geniet van deze gaven. De zon is van iedereen. Iedereen kan zeggen, de zon is van mij". Zelfs meer dan de zon verlangen allen naar de acten in mijn Wil en maken er aanspraak op: vorige generaties verwachtten die, en wilden over alles wat zij hadden gedaan het stralende licht ontvangen van mijn Willen. De huidige generaties verwachtten het om vruchtbaar te worden en bekleed te worden met dit licht. Toekomstige generaties verwachtten het als de vervulling van het goede dat zij zullen doen. Kortom, mijn Wil ben Ik. En de acten in mijn Wil gedaan draaien altijd in het eindeloze wiel van de eeuwigheid om voor allen leven, licht en warmte te vormen".

deel 13 – 4 februari 1922

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kwam mijn lieve Jezus en zei: "Mijn dochter, de zielen die leven in mijn Wil zijn de kleine wieltjes die rondraaien in het grote wiel van de eeuwigheid. Mijn Wil is de beweging en het leven van het wiel van de eindeloze eeuwigheid. Als deze zielen binnengaan in mijn willen om te bidden, lief te hebben te werken enz. laat het wiel van de eeuwigheid hen rond gaan in zijn eindeloze omtrek. In dat (grote) wiel vinden zij alles wat gedaan is en moet worden gedaan, alles wat had moet worden gedaan en niet is gedaan. Als zij rond gaan, brengen zij licht en goddelijke trillingen voort in wat is gedaan en wat moest worden gedaan en zo geven zij goddelijke eer aan hun Schepper namens allen en herdoen alles wat door schepselen niet is gedaan.

Oh, hoe mooi is het om een ziel te zien binnengaan in mijn Willen. Als zij binnenkomt, geeft het grote wiel van de eeuwigheid haar het koord dat haar zal doen rondgaan in zijn grote omvang en het kleine wiel maakt hiermee eeuwige ronden. Het koord van het grote wiel brengt haar in verbinding met alle goddelijke koorden en terwijl zij de ronden doet, doet zij wat haar Schepper doet. Daarom zijn de zielen die in de Goddelijke Wil leven als de eersten door Mij geschapen en als de laatsten, omdat zij zich in het rondgaan bevinden bij het begin, in 't midden en aan het einde, opdat zij de kroon zullen zijn van de hele mensenfamilie, de glorie, de eer en als aanvulling van alles en de terugkeer naar God van de hele orde der dingen door Hem geschapen. Daarom, moge jouw ronden voortdurend in mijn Willen zijn. Ik zal je het koord geven en jij zult beschikbaar zijn om het te ontvangen, niet waar?"

Nadien vervolgde Hij: *“Je hebt niets gezegd over alle ronden die het wielje van jouw wil doet in het grote wiel van de eeuwigheid”*. En ik: *“hoe kan ik iets zeggen wat ik niet weet!”* En Hij: *“Zoals een ziel in mijn Wil binnengaat, ook met een eenvoudige instemming, met overgave, geef Ik hem het koord om rond te gaan. En weet je hoeveel keer hij rond gaat, Hij gaat rond als zij denken met hun brein, bij iedere blik van het schepsel, met ieder woord dat zij spreken, bij ieder werk en iedere stap die zij zetten. Zij gaan rond bij iedere goddelijke act, bij iedere beweging, bij iedere genade die van de Hemel komt. Kortom, bij alles wat gedaan wordt in de Hemel en op aarde, doen zij de ronde. De ronden van deze wieltjes zijn snel, vlug, zodat zij voor zichzelf onberekenbaar zijn, maar Ik tel die alle, ten eerste om de glorie te krijgen, de eeuwige liefde die zij Me geven en dan door al 't eeuwige goede te versmelten, hun de bekwaamheid te geven om alles te overtreffen om allen te kunnen omhelzen en zichzelf tot kroon van alles te maken”*.